

Otto Kansalaistelemaattisuus

Taiteilija vai tuote?

A?

Aalto-yliopisto
Taiteiden ja suunnittelun
korkeakoulu

Otto Rummukainen
Taiteen maisterin opinnäytetyö
Aalto-yliopisto
Maaliskuu 2020

Tekijä Otto Rummukainen

Työn nimi Otto Kansalaistottelemattomuus – taiteilija vai tuote?

Laitos Muotoilun laitos

Koulutusohjelma Fashion, Clothing and Textile Design

Vuosi 2020

Sivumäärä 76

Kieli Suomi

Tiivistelmä

Taiteen maisterin opinnäyte *Otto Kansalaistottelemattomuus - taiteilija vai tuote?* on taiteellinen työ, joka tutkii taiteilijaidentiteetin rakentumista sekä kuinka taiteilijan tekemät teokset vaikuttavat taiteilijan identiteettiin. Olen tutkinut ja inspiroitunut opinnäytteessäni kolmesta valitsemastani taiteilijasta: viihdetaiteilija *Kikka*, kuvataiteilija *Yayoi Kusama* sekä laulaja *Madonna*.

Opinnäytteen pääpaino on taiteellisella produktiolla, joka koostuu jacquard-kudontatekniikalla tehdyistä pehmeistä teoksista sekä kahdesta valokuvasta, *Haluun viihdyttää* -näyttelystä, joka pidettiin Lokal+ -galleriatilassa aikavälillä 24.-31.1.2020. Opinnäytettä tukee kirjallinen osuus, jossa tutkin omaa suhdettani taiteilijoitteni taiteilijaidentiteetteihin ja heidän idoliuttaan. Opinnäytteessä käsitellään myös herkkyyttä ja vahvuutta materiaalivalintojeni kautta.

Opinnäytteen kirjallinen osuus on vuoropuhelu näyttelyni kanssa. Se on laadullinen tutkimus, jossa on aitoetnograafisen sekä narratiivisen tutkimuksen piirteitä. Sivuan esimerkkitaiteilijoideni henkilöhistoriaa keskittyen kuitenkin itselleni merkityksellisiin asioihin opinnäytetyötäni ajatellen. Kirjalliseen osuuteen on valittu kolme teosta taiteilijoilta sekä omasta näyttelystäni, joita analysoin. Opinnäytetyössä puhun myös työskentelyprosessistani. Aineistona toimivat taiteilijoista löytyneet kirjallisuus ja verkkolähteet sekä omat muistiinpanot, luonnokset ja materiaalitestaukset, joissa käsittelen omaa taiteilijaidentiteetin syntymistä ja sen muuttumista prosessin aikana.

Opinnäyte on tarkoitettu olemaan suunnannäyttäjäksi ihmisille, jotka toimivat myös kuvataiteen ja muotoilun välimaastossa. Taiteilijaidentiteetti on yksi vahva osa taiteilijan omaa persoonaa, mutta vapaammin muokattavissa. Prosessin aikana opin, että taiteilijuudessa on kyse, kokeeko henkilö itsensä taiteilijaksi vai ei? Teoksen ja taiteilijan välinen suhde on häilyvä raja, ja taiteilija voi itse määrittää niiden suhteen.

Avainsanat identiteetti, taiteilijaidentiteetti, taiteilija, jacquard, kudonta, tekstiili, prosessikuvaus, inspiraatio

Author Otto Rummukainen

Title of thesis Otto Kansalaistottelemattomuus – Taiteilija vai tuote? (the Artist or the Artwork?)

Department Department of Design

Degree programme Fashion, Clothing and Textile Design

Year 2020

Number of pages 76

Language Finnish

Abstract

The Master thesis *Otto Kansalaistottelemattomuus – the Artist or the Artwork?* is an artistic work. I have analyzed the different parts that the identity of an artist consists of and tried to understand whether the work of the artist comes before the artists identity or not. I have researched three different artists: the Finnish singer Kikka, the fine artist Yayoi Kusama and Madonna, the singer. My main focus is on the artistic part of the thesis, which includes my exhibition *I want to entertain*. The exhibition was held in *Lokal+* gallery space from the 24th of January 2020 to the 31st of January 2020. The exhibition presented artworks made with jacquard weaving technique as well as photographs.

The written part of my thesis supports my artistic production and recounts the process behind the works. I analyze my own identity as an artist and compare it to the artistic identities, and their ways of becoming an idol, of the artists in my case study. I reflect on sensitivity and strength through the choices of my materials used in the works.

The written part of my thesis is a qualitative study. The methods used are artistic and I have also utilized some elements of autoethnography and narrative research, as well. I have chosen three of my own artworks and three by the artists whom I analyze in my case study. I also write about my artistic process. My research materials are the notes I have taken during my process, sketches and woven samples which show my artistic development during the making of the thesis. For the case studies of the artists, I use both literal and digital resources.

My wish is that my master's thesis will be helpful for those people who struggle between the fields of art and design. My main goal is to find my own identity as an artist through this process. The result of my research is, that at the end of the day, it is the artist themselves who decides whether they feel like an artist or not. There is a fine line between the artist and their piece of art, and this line is defined by the artist.

Keywords identity, artist identity, artist, textile, jacquard, process, weaving

Kiitokset

Äärimmäisen isot kiitokset ohjaajilleni Hanna-Kaisa Korolaiselle ja Teemu Mäelle. Kiitos teidän kannustuksesta, vuorovaikutuksesta ja siitä, että uskoitte minuun. Iso kiitos myös valvojalleni Maarit Salolaiselle sekä opettajilleni Maija Fagerlundille ja Anna-Mari Leppisaarelle. Haluan kiittää myös Aalto-yliopiston Muotoilun laitosta sekä Aalto ARTSia Taiteen maisterin opinnäytteeni tukemisesta.

Erittäin suuret kiitokset myös tukijoukoilleni empatiasta, mielenkiintoisista keskusteluista ja avusta. Olen erittäin kiitollinen, että olen upeiden ja lahjakkaiden ihmisten ympäröimä.

KIITOS,

Mortti Saarnia, Erika Hirsimäki, Hilda Nemelä, Emil Lyytikä, Maija Ihanainen, Edna Huotari, Otto Snellman, Riikka Hongisto, Hanna Galtat, Pia Laulainen, Heikki Heinonen, Helmi Liikanen, Annika Silvennoinen, Roosa Väyliö, Aura Vilkuna, Liisa Aholainen, Henna Lampinen, Tuomas Ukkonen, Riina Heinonen, Sanni Ojala, Miisa Lehto , näyttelyvieraat sekä äiti ja isä!

Suurkiitokset kuuluvat Kikalle, Madonnalle ja Yayoi Kusamalle, kiitos opettavaisesta matkasta!

Otto Kansalaistottelemattomuus –
taiteilija vai tuote?

Sisällysluettelo

1 Johdanto 8

- 1.1 Otto Kansalaistottelemattomuus taiteilijana 9
- 1.2 Taustoitus 13
- 1.3 Tavoitteet ja tutkimuskysymykset 13
- 1.4 Aineisto ja metodit 14
- 1.5 Rajaus 14

2 Ennakko-oletukset 16

- 2.1 Odotukset 16
- 2.2 Haasteet 17
- 2.3 Sisältö 17

3 Analyysit 18

- 3.1 Identiteetti ja taiteilijaidentiteetti 18
- 3.2 Esimerkkitaiteilijat 22
- 3.3 Taiteilijoiden ja teosten suhde 25
- 3.4 Omakohtainen suhde teoksiin 33

4 Taiteilijoiden vaikutus teoksiin 35

- 4.1 Madonna 35
- 4.2 Yayoi Kusama 37
- 4.3 Kikka 39

5 Taiteellisen produktion tekoprosessi 43

- 5.1 Luonnostelu- ja materiaalityöskentely 44
- 5.2 Luova Studio: Prosessi 45
- 5.3 Näyttelyn suunnittelu 55
- 5.4 Teosten sisältö 58

6 Päätelmät 64

- 6.1 Itselfreflektio 64
- 6.2 Taiteellinen merkitys taiteen ja suunnittelun kentällä 65
- 6.3 Tulevaisuuden näkymät 65
- 6.4 Vierailijoiden näkemykset teoksista 66
- 6.5 Lopuksi 67

Lähdeluettelo 68

Liitteet 73

Lehdistötiedote & Artist Statement

Haluun viihdyttää -näyttelyjulist

1 Johdanto

Opinnäytetyöni koostu kahdesta osasta: taiteellisesta produktiosta, johon sisältyy jacquardtekniikalla kudottu teossarja, kaksi valokuvaa ja taidenäyttely Haluun viihdyttää, jonka pidin 24.–31.1.2020 *Loka/+* -galleriatilassa Annankatu 11:ssä, sekä kirjallisesta osuudesta, jossa avaan opinnäytteeni prosessia ja tutkimuksellisia taustoja. Pääpaino opinnäytteessäni on taiteellisessa työssä.

Käsittelen opinnäytteessäni taiteilijaidentiteettiä. Pysin tutkimuksessani asemoimaan itseni taiteen ja suunnittelun kentille ja löytämään opinnäytetyöni kautta itseni taiteentekijänä. Tarkastelen tutkimuksessani lähemmin kolmen valitsemani taiteilijan tuotantoa itseäni nähden: laulaja Madonnan, viihdetäiteilijä Kikan ja kuvataiteilija Yayoi Kusaman. Valinnan taustalla on oma henkilökohtainen ihailuni taiteilijoiden uria ja tuotantoa kohtaan. Koen esimerkkitaiteilijoiden olevan hyviä innoittajia sekä vertailuaineistoa taiteelliseen työskentelyyni.

Olen valikoinut lähitarkasteluun kolme omaa teostani, joita analysoin valitsemieni taiteilijoiden pohjalta. Sivuan myös muita töitäni, mutta keskityn aiheisiin, jotka liittyvät vahvasti minun ja taiteilijan suhteeseen. Puhun opinnäytteessäni myös omasta työskentelyprosessistani, johon sisältyvät teosten tematiikka, kutomisprosessi, valokuvaus valokuvaa Mortti Saarnian kanssa ja näyttelyn suunnittelu.

Vaikka työni tarkoitus on etsiä omaa taiteilijaidentiteettiä, toivon opinnäytteeni auttavan taidealojen parissa työskenteleviä ihmisiä omalla polullaan.

1.1 Otto Kansalaistottelemattomuus taiteilijana

9? 8? 10? 7? —> onko liukaa?
3 Onko 9 liukaa?
4 -> tee paljon, jotta näet työsi lopputulokset
5 ja voit yhdistellä
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Madonna
-> Eroticain
sonnat
-> erilaiset
alter-egot
elokuu 2019

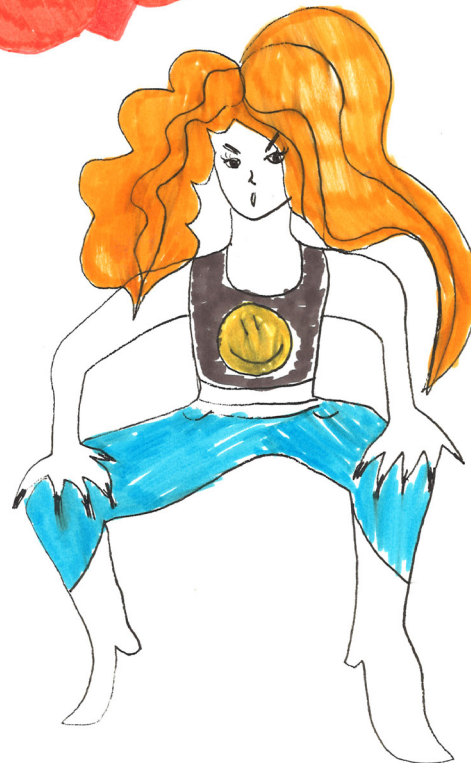
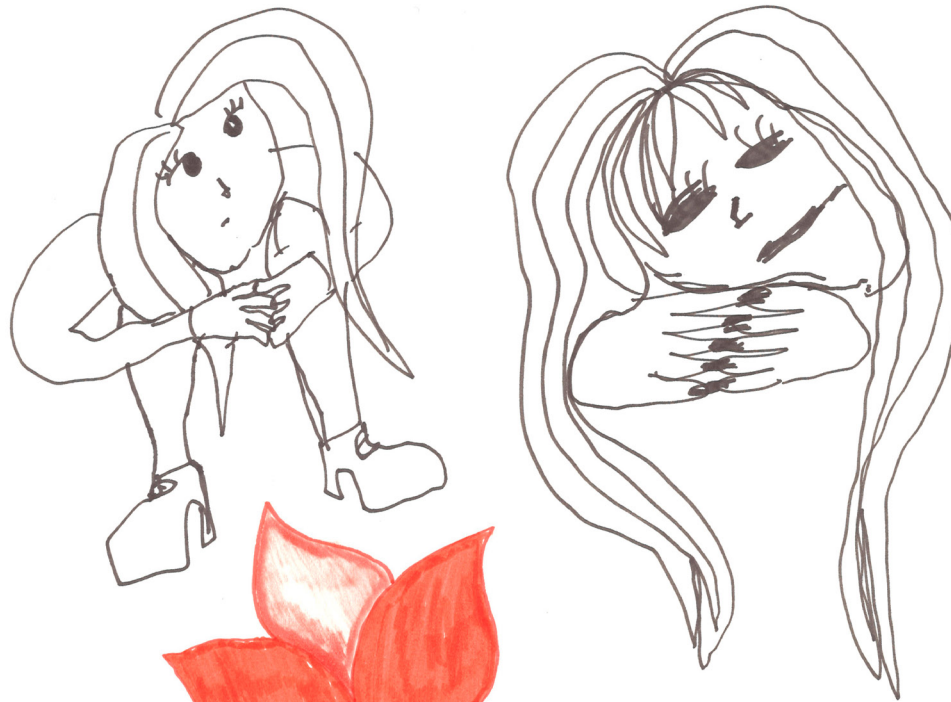
MITÄ TARKOITTAVAT MINULLE?
Kikka
- Rakkaus-
mieliset
- Menetys
Yayoi Kusama
- Taiteellinen
ote
- Halua luoda
- Palava halu luoda
- "laitatijutus"

KUVA 1. Teosten sisältöjen pohtimista.

Taitelijanimeni Otto Kansalaistottelemattomuus juontaa juurensa jo ajalta ennen taideopintojani. Kansalaistottelemattomuus tarkoittaa rauhanomaista protestia, jossa vastustetaan epäoikeudenmukaista lakia tai sääntöä rikkomalla sitä. Taiteilijanimeni ei viittaa suoraan kansalaistoimintaan, mutta sen avulla voin osallistua yhteiskunnallisten normien purkamiseen esimerkiksi rikkomalla maskuliinisuuden ja feminiinisyyden rajoja.

Lähtökohtani taiteellisessa kehityksessä ovat muistot ja niiden peilaaminen. Tein aluksi miellekarttoja, joihin kirjasin taiteilijaidentiteettiäni muokanneita teemoja (KUVA 1) Moniin näistä liittyivät kipeät aiheet kuten syrjintä, kiusaaminen sekä menetys. Listasin myös erilaisia tapoja tehdä töitäni. Opinnäytetyöhöni valikoimat taiteilijat vaikuttavat työhöni inspiraation kautta. Madonnan ja Kikan musiikki on kulkenut mukanani jo kauan, joten myös muistot heistä vaikuttavat myös teoksiini. Tätä kautta olen peilannut omaa taiteilijuuttani heihin. Käsittelen Kikkaa, Madonnaa sekä Yayoi Kusamaa enemmän luvussa viisi: Taiteilijoiden vaikutus teoksiini.

Työssäni reflektoin eri taiteilijaidentiteettien kautta itseäni. Niissä Kansalaistottelemattomuus on yhdistävä tekijä. Otto Rummukainen on mukava ja haluaa miellyttää kaikkia, Kansalaistottelemattomuus ei. Kansalaistottelemattomuus ei välttämättä tuo yhteiskunnallisia epäkohtia suoraan esille, vaan

KUVAT 2 ja 3. Luonnoksia Jossusta
opinnäytteeseen.

kritiikki näkyy hänen teoksissaan.

Kansalaistottelemattomuus haluaa, että jokainen pystyy löytämään oman tasonsa katsoessaan hänen teoksiaan. Tämän takia populaarikulttuuri on tärkeä osa opinnäytetyötäni. Suomi sanakirja määrittää populaarikulttuurin ”kansantajuiseksi viihteeksi” (Suomisanakirja.fi 2020). Kuitenkaan se ei tarkoita suuren suosion saanutta ilmiötä, vaikka se olisi kansan tiedossa. KvaliMOTV-menetelmäoppaan tekijät Anita Saaranen-Kauppinen ja Anna Puusniekka kirjoittavat sen tarkoittavan kulttuurin muotoa, joka ei sovellu korkeakulttuuriin, mutta ei myöskään matalaan kulttuuriin (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.) Valikoitu tulkintani populaarikulttuurin ja korkeataiteen suhteesta on, että taidemaailma pitää edellä mainittua rahvaana. Syinä voi olla esimerkiksi populaarikulttuurin kansantajuisuus: viihteellisyys saatetaan kokea lakonisena, kun taas kuvataide vivahteikkaana monitasoisena kokemuksena, jota vain eliitti pystyy harjoittamaan.

Opintojeni alussa vuonna 2013 puhuin itsestäni vielä Rummukaisena. Otto Rummukainen oli hukassa oleva nuori suunnittelija, joka halusi uudistaa keramiikka- ja lasisuunnittelun. Kuitenkin vaihtovuosi Göteborgissa vuonna 2014 kannusti häntä vaihtamaan mediumia. Vaihdos pehmeiden materiaalien pariin oli ensimmäinen askel kohti

Kansalaistottelemattomuutta. Tekstiili materiaalina oli tärkeää, koska siinä yhdistyvät käsityö, feminiinisyys, kerronnallisuus ja muistot. Professori Maarit Salolainen sanoi, että meillä kaikilla tekstiilimuistoja lapsuudesta, jonka takia niiden parissa on hyvä tehdä töitä (Rummukainen 2017, 60). Keramiikka oli Rummukaisesta liian kylmä ja raskas materiaali. Jos valitsee tekstiilin omaksi tekniikakseen, se voi olla *statement*.

Ennen Otto Kansalaistottelemattomuutta, kokeili Otto Rummukainen tekstiilisuunnittelua ja opiskeli painokangas-, neule- ja kudontatekniikoita. Hän päätyi jacquardkutomakoneella kudottuihin kankaisiin, mikä mahdollistaa kudotun kankaan suuren kuvioinnin. Kudontaan liittyy ikiaikainen käsityöperinne, joka on ollut läsnä ihmisyydessä monia vuosituhansia.

Jossu (KUVAT 2 ja 3) oli fiktiivinen hahmo, joka oli muuttanut Japanista Karjalaan etsimään omia juuriaan. Hän oli välivaihe Kansalaistottelemattomuuden ja Rummukaisen siirtymäpolulla, mutta hänestä on myöhemmin tullut myös tärkeä osa taiteellista prosessia. Jossu syntyi taiteen kandidaatin opinnäytetyön aikana ja on ollut siitä lähtien osa aluksi Rummukaisen, nykyään Kansalaistottelemattomuuden taiteilijaidentiteettiä; Jossu on väylä Kansalaistottelemattomuuden, Rummukaisen sekä taiteilijoiden välillä. Jossu on hahmo ja alter ego, jota hän käyttää teoksissaan.

1.2 Taustoitus

Olin käymässä Tampereella joulun 2018 alla. Tiesin, että Kikan hauta sijaitsi Kalevankankaan hautausmaalle. Olisin halunnut laskea kynttilän Kikan haudalle kunnioittaakseni hänen uraansa laulajana sekä esiintyjänä. Etsin hautakiveä erään kaverini kanssa. Etsiessämme sitä puhuimme, miksi ihmiset fanittavat toisia ihmisiä. ”Idolissa ihannoi omia piirteitään”, hän sanoi meidän kävellessämme. Tämä jäi mieleeni. Oliko tämä syy, miksi minulle oli tärkeää osoittaa Kikalle kunnioitusta? Haluanko minä viihdyttää sekä olla koko kansan rakastama ja vihaama taiteilija? Nämä kaksi kysymystä jäivät pyörimään mieleeni, ja vahvistivat haluani tehdä opinnäytetyö taiteilijaidentiteetistä. Hautakiveä ei löytynyt, joten veimme kynttilän muusikko Juice Leskisen haudalle.

Suomen mielenterveys ry MIELI mukaan identiteetti on ihmisen käsitys omasta itsestään. Se vastaa kysymykseen ”kuka minä olen?” (MIELI ry:n verkkosivut 7.2.2020.) Taiteilijaidentiteetin määritän taas itse kysymyksellä ”kuka minä olen taiteilijana tai luovan alan ammattilaisena?” Määrittelen Otto Rummukaisen identiteetiksi ja Otto Kansalaistottelemattomuuden taiteilijaidentiteetiksi. Olen tuntenut, etten ikinä ole ollut tarpeeksi muotoilija, enkä tarpeeksi taiteilija. Tämä tunne on ollut minulla jokaisen

opiskeluvuosieni ajan. Muotoiluprojektini ovat kallistuneet enemmän kuvataidetta kohden ja kuvataiteessa työni ovat enemmän muotoilulähtöisiä. Minua on ohjattu niin teolliseen kuin taiteelliseen suuntaan, eikä kumpikaan ole tuntunut yksin omalta. Sivuainekokonaisuuteni sai minut tajuamaan, ettei suunnittelutyö ole välttämättä sitä, mitä haluan tehdä tulevaisuudessa. Tämän takia käsittelen taiteilijaidentiteettiä opinnäytetyössäni. Yritän etsiä vastausta sille, mikä on minun paikkani taide- ja suunnittelukentällä.

1.3 Tavoitteet ja tutkimuskysymykset

Tavoitteenani on luoda vahva taiteellinen kokonaisuus, jossa käsittelen taiteilijaidentiteettejä, feminiinisyyden ja maskuliinisuuden dialogia sekä herkkyyttä ja vahvuutta. Käytän esimerkkitapauksina sekä inspiraatiota luovalle produktiolle kolmea valitsemaani taiteilijaa. Tutkimuskysymykseni ovat 1.) kuinka tehdyt teokset vaikuttavat taiteilijan identiteettiin sekä 2.) mistä osista taiteilijaidentiteetti rakentuu.

1.4 Aineisto ja metodit

Primääriaineistonani toimivat teokseni, muistiinpanoni työskentelypäiväkirjasta, luonnokset ja materiaalikokeilut. Valitsemieni taiteilijoiden tutkimusmateriaalina ovat kirjalliset ja verkkolähteet. Olen tehnyt kuvakollaaseja, kirjoittanut sekä piirtänyt luonnoksia aikaväliltä 1.1.2019–18.2.2020. Käytän myös testikappaleitani, koska käyttämässäni jacquard-kudontatekniikassa on välttämätöntä materiaalien sekä sidosten testaaminen. Kirjallisena aineistona hyödynnän erityisesti taidehistorioitsija Taava Koskisen toimittamaa artikkelikokoelmaa *Kirjoituksia Neroudesta: Myytit, kultit, persoonat* (2006) sekä kirjailija Yrjänä Levannon artikkelia *Romanttinen Painajainen* (2005) julkaisusta *Taiteistuminen*.

Opinnäytetyöni on laadullinen ja taiteellinen tutkimus, joka sisältää autoetnografista sekä narratiivista otetta. Narratiivisella menetelmällä tarkoitetaan, tutkittavasta kohteesta kirjoitettujen kertomusten lähitarkastelua (Jyväskylän Yliopisto Koppa I Narratiivinen analyysi 2015). Autoetnografinen metodi taas tarkoittaa omien muistiinpanojen ja itsensä käyttämistä tutkimusaineistona (Chang 2008, 62). Tutkimusmetodeja käyttäen tutkin valikoimieni taiteilijoiden idoliutta.

Olen valinnut edellä mainittujen metodien piirteitä tutkimukseeni, koska käsittelen oman prosessikuvauksen kautta henkilökohtaista suhdettani esimerkkitaiteilijoihin ja

omaan taiteilijaidentiteettiini. Käytän aineiston tulkinnassa kolmatta persoonaa sekä passiivia. Kolmannessa persoonassa puhun omista lähtökohdistani subjektiivisesti, passiivissa taas objektiivisella tutkimusotteella. Teoreettisessa viitekehyksessä avaan termejä kuten *”inspiraatio”*, *”taiteilijaidentiteetti”* sekä *”identiteetti”*. Taiteellisen työn tekoprosessissa taas avaan taiteellista työskentelyäni.

1.5 Rajaus

Esimerkkitaiteilijoita käsitellessäni sivuan lyhyesti heidän henkilöhistoriansa. Käsittelen kuitenkin enemmän asioita, jotka tekevät heidän taiteilijaidentiteetistään merkityksellisen opinnäytettäni ajatellen. Puin, miten heidän ympärilleen on rakennettu tai rakentunut henkilökultti. Analysoin esimerkkitaiteilijoiden kautta lyhyesti taiteilijoiden sukupuolen vaikutusta heidän taiteilijaidentiteetteihinsä ja vertaan tätä omaan taiteilijahistoriaani. Sukupuolittuneisuus on vaikuttanut paljon heidän taiteilijaidentiteetteihinsä ja siihen, miten heidät on otettu vastaan muusikoina ja taiteilijoina. Avaan tätä enemmän *Analyysit* -luvussa. Kirjallinen osuuteni avaa myös teosten taiteellista prosessia. Etenen kronologisesti luonnoksista valmiisiin teoksiin ja näyttelyn suunnitteluun. Pohdin, miten valitsemani taiteilijoiden vaikutus näkyy teosteni takana.

KUVA 4. Otto Rummukainen vai
Otto Kansalaistottelemattomuus?
Kuvaaja: Mortti Saarnia

2 Ennakko-oletukset

Tässä luvussa käsittelen ennakko-oletuksia, Pohdin, miten näen työni ja mitä haluan niillä kertoa sekä sitä, millaisia olettamuksia minulla oli töistäni.

2.1 Odotukset

Alkujaan pohdin tekeväni opinnäytteen oman brändin suunnittelusta, mihin liittyen valitsin tarkasteltavakseni Kikan, Kusaman ja Madonnan. Opinnäytetyöni lähtökohdan muuttuessa taiteilijat jäivät työhön innoittajiksi sekä aineistoksi, mutta aihepiiri muuttui henkilökohtaisemmaksi.

Minulle oli haasteellista valikoida, millaisia sisältöjä haluan työskentelylläni käsitellä. En halunnut asettaa liikaa vaatimuksia sille, mihin suuntaan haluan edetä teoksillani. Työskentelyprosessini on intuitiivinen, mikä antaa minulle mahdollisuuden olla joustava. Tahdoin tehdä teoskokonaisuuden, jossa heijastan itseäni tekijänä sekä avaan, millainen ihminen on Otto Kansalaistottelemattomuus ja miten hän eroaa Rummukaisesta (KUVA 4). Odotin, ja pelkäsin, töiden näyttävän enemmän esimerkkitaiteilijoitteni näköisiltä kuin itseni. Lopetin kuitenkin pelkäämisen, aloitin kutomisen ja katsoin, mitä on tullakseen.

Uskon töideni tarkastelun avulla hahmottamaan paremmin taiteilijaidentiteettiäni sekä pystyväni puhumaan teosteni

sisällöistä laajemmin. Teknisesti ajattelin tekeväni haastavia kudonnan rakenteita. Osat olivat hankalia. Tajusin prosessin aikana, että teosteni sisällöt olivat minulle merkittävämpiä kuin haastavat kudonnan rakenteet. Tein yhdeksän teosta, joista kahdeksan tuli näyttelyyni esille.

2.2 Haasteet

Kuten *Odotukset*-alaluvussa mainitsin, pelkäsin esimerkkitaiteilijoiden vaikuttavan liikaa teosteni sisältöihin. Tarkoitukseni ei ole tehdä heihin pohjautuvia teoksia, vaan perustaa teosten sisällöt omakohtaisille kokemuksille heidän taiteilijaidentiteetistensä. En tee fanitaidetta, vaan lähtökohtani ovat oma taiteilijaidentiteettini ja sen vertailu Kikkaan, Kusamaan ja Madonnaan.

Lähdeaineiston löytäminen oli myös haastavaa. Taiteilijaidentiteettiä on jonkin verran tutkittu, mutta kirjallisuus siitä on kiven alla. Henkilökohtaisesta prosessista kirjoittaminen oli hankalaa, koska se kuulostaa liikaa päiväkirjamerkinnoilta. Tiivistäminen oli vaativaa joissain luvuissa. Taiteilijaidentiteetistä löytyy monta näkökulmaa. Jos käsittelisin koko taiteilijaidentiteetin käsitteen, voisi siitä kirjoittaa väitöskirjan. Tämän takia sivuan sekä sukupuolittuneisuutta että teoksen sekä taiteilijan asetelmaa.

2.3 Sisältö

Puhun oletuksiani sisällöstä ja miten aion edetä ilmaisussani sekä prosessissa. Oletin eteneväni erittäin suoraviivaisesti. Etenen visuaalisen taustatutkimuksen kautta luonnoksiin ja siitä materiaalivalintoihin, joita pohdin hetken. Uskoin testailun olevan paras tapa löytää sisältöjä. Omissa töissäni materiaali usein puhuu sisällön puolesta, sen avulla teoksista tulee raskaita tai herkkiä. Jos vertaa kutomista valkoisella Mohair-langalla mustaan polyesterilankaan, herättää se ihmisissä hyvin erilaiset tunteet.

Odotus-alaluvussa tajusin, etteivät teosten hienous tule välttämättä teknisestä osaamisesta, vaan sisällöistä. Keskityin sisältöjen pohtimiseen eniten. En tehnyt mitään, vaan pohdin millaisia tarinoita, haluan teoksillani kertoa, ja miten yhdistän sen esimerkkitaiteilijoihini. Kuvataiteilija Jyrki Siukonen puhuu, ettei hänellä ole aina välttämättä käsitystä mitä hän on ajatellut työskennellessään (Siukonen 2011, 15-16). Minullakin sisältöjen miettiminen meni tätä kautta. Lopputuloksena, teokset ovat Otto Rummukaisen kokemuksia tapahtumista ja tunteista, mitkä ovat muokanneet taiteilijaidentiteettinsä Otto Kansalaistottelemattomuudeksi.

3 Analyysit

Avaan tässä luvussa opinnäytetyössäni käyttämiäni käsitteitä kuten *”taiteilijaidentiteetti”*, *”identiteetti”*, *”inspiraatio”* ja *”viihde”*. Analysoin kultakin taiteilijalta yhtä ja itseltäni kolmea teosta teoreettisesta viitekehyksestä käsin. Pohdin suhdettani teoksiini ja valikoimieni taiteilijoiden töihin.

3.1 Identiteetti ja taiteilijaidentiteetti

”En olisi halunnut tavata Kikkaa. Idolinsa tapaaminen olisi tuntunut tungettelevalta”, Laura Gustafsson sanoi, kun kysyin häneltä mistä hän olisi halunut puhua Kikan kanssa.” – Laura Gustafsson Marko Gustafssonin haastateltavana Arkistovieraana-haastattelussa 19.5.2019

Kuten *Johdanto*-kappaleessa puhuin, MIELI ry:n mukaan identiteetti vastaa kysymykseen *”Kuka minä olen?”*. Sosiologi ja kulttuurintutkija Stuart Hallin *Identiteetti* (1999) -teoksessa puhutaan kolmesta identiteetin käsitteestä. Nämä ovat valistuksen, sosiologisen sekä postmodernin subjektit. Tässä yhteydessä subjekti tarkoittaa olentoa, joka on toimiva, tajuava ja ajatteleva (Suomisanakirja 2020).

Valistuksen subjekti tarkoittaa käsitystä, jossa ihminen on

tasavertainen yksilö muiden ihmisten kanssa ilman sisäisiä ristiriitoja. Jokaisella ihmisellä on järki, tietoisuus sekä toimintakyky, joita he pystyvät kehittämään vain muiden ihmisten joukossa. Sosiologiassa käsite identiteetistä muodostuu ihmisen ja yhteiskunnan välisestä dialogista. Identiteetti toimii siltana sisäisen ja ulkoisen maailmamme kanssa. Etsimme merkityksiä ja arvoja vuorovaikutuksen, kulttuurin sekä sosiaalisen maailmamme kautta. Näiden rakenteiden kautta käytämme osaa itsestämme löytämään subjektiiviset arvot ja mielipiteet. Postmodernissa identiteettikäsitteessä identiteetti ei ole kiinteä, vaan se muuttuu jatkuvasti. Identiteettejä on monia ja niihin vaikuttavat ympäristömme sekä representaatiomme. Ne ovat ristiriidassa toistensa kanssa, minkä takia oma identiteettimme muuttuu jatkuvasti. (Hall 1999, 21-23.)

Jokainen käsitys identiteetistä kuitenkin sopii omalla tavallaan taiteilijaidentiteetin käsitteen pohjaksi. Valistuksen käsitys identiteetistä viittaa enemmän mystiseen taiteilijaneroon, joka on jylhä ja pysyy paikallaan. Sosiologinen taas antaa syyn taiteilijanerolle olla kansakunnan ihannoima merkityksellisten toisien, kuten hänen arvostajiensa, kautta. Postmoderni käsitys viittaa taiteilijoiden aikakausiin ja niiden keskinäiseen ristiriitaisuuteen.

Kusaman taiteilijauran historia sopii postmodernin

identiteetin käsitykseen erinomaisesti, koska hän on työskennellyt uransa aikana useilla eri tekniikoilla ja eri aiheita käsitellen. Hänen aiemmin tekemänsä teokset voivat olla ristiriidassa nykypäivän Kusaman taiteilijaidentiteetin kanssa. Itse määritän identiteetin minuudeksi. Oma henkilökohtainen identiteettini on Otto Rummukainen. Taiteilijaidentiteettini on taas Otto Kansalaistottelemattomuus. Taiteilijaidentiteetin alla voin päättää, millainen olen ja voin luoda itseni uudelleen.

Yrjänä Levanto puhuu taiteilijuuden romantisoimisesta sekä taiteilijaidentiteetistä. Levanto kirjoittaa ranskalaisen *Art Press* -lehden päätoimittaja Jean-Yves Jouannais'n kertovan, ettei taiteilijuuteen tarvita teosta. Taiteilijuus on olemista, eikä sitä lunasteta teoksilla tai performansseilla, koska tärkeintä on olla taiteellinen. Kyse on myös siitä, mitä tekee tai jättää tekemättä (Levanto 2005, 84-86.) Marcel Duchamp on taiteilijana hyvä esimerkki tästä. Duchamp muistetaan yhtenä *readymade*-taiteen tekijänä. Hänen tunnetuimpia teoksiaan on Suihkulähde (1917, jäljennös 1964, posliini) – pisuaari, johon Duchamp on ainoastaan lisännyt signeerauksen "*R.Mutt*". Valmisesineen signeeraaminen tai sen asettaminen näyttille museoon muutti pysyvästi käsitystä siitä, mitä taide on ja mitä on olla taiteilija. Taiteilijuus ja taiteilija ovat minustakin eri asioita. Kuitenkin Jouannais'n taiteilijanäkemyksessä näkyy romantisoitu kuva taiteilijoista.

Kuvataiteilija Teemu Mäki mukaan nykyaikaisen taiteilijaidentiteetit voi jakaa karkeasti kuuteen eri ryhmään: Markkinahenkinen, romanttinen, yhteiskunnallinen, puritaaninen, intentio- ja kontekstikeskeinen identiteetti (Mäki, 30.9.2019). Duchampin teos on oiva esimerkki intentiokeskeisestä taiteesta. Tälle taiteen tekemisen tavalle valitseminen itsessään on taiteellinen teko – käyttöesineestä tulee taide-esine, kun se menettää alkuperäisen käyttötarkoituksensa ja asetetaan taidemaailman nähtäville (Tate | Readymade 2020.) Jotta teoksia ymmärtää, pitää ymmärtää niiden konteksti.

Markkinahenkisestä taiteilijasta hyvä esimerkki on Jeff Koons. Hänen teoksensa *Rabbit myytiin* runsaalla 91 miljoonalla tehden teoksesta maailman kalleimman elävän taiteilijan teoksen (Leppänen 2019). Taidemaalari Reidar Särestöniemen on taas romanttinen taiteilija: hänen maalauksissansa tiivistyivät hänen elämänsä, kaipuunsa ja hän itse (Särestöniemi-museon verkkosivut 2019). Yhteiskunnallisesta ja puritaanisesta taiteesta loistava esimerkki katutaiteilija Banksy. Hänen henkilöisyyttänsä tai henkilöhistoriaa ei tunneta, mutta hänen tuotantonsa on saavuttanut laajaa suosiota ympäri maailmaa. Banksyn tuotanto on poliittista ja kantaaottavaa, usein poliittisella satiirilla varustettua graffititaidetta (artnet | Banksy 2020).

On tärkeää, että ihminen itse pystyy määrittämään oman ammatti-identiteettinsä, oli sitten taiteilija tai lääkäri. Ihminen voi olla luova ilman taiteilijuutta. Identiteetti taiteilijana saa mielestäni tukea yhteiskunnalta tai sosiaalisesta piiristä. Jos on tutkinto taidekoulusta ja yhteisö näkee luovan ihmisen tekevän taiteellisia projekteja, ihmiset kokevat hänet taiteilijana. Taiteilija-ammattinimikkeenä on monelle vaikea. Useampi opiskelukaverini kokee, etteivät he ole taiteilijoita, vaan muotoilijoita. Taiteen tekniikat eivät määritä luovuutta.

Yhteiskunnalla on kapeakatseinen näkemys taiteilijuudesta. Se tuntuu olevan kattokäsite luovan alan toiminnalle. Artikkelissaan Levanto puhuu, kuinka renessanssin aikakaudella taiteilijoita pidettiin neroina ja yliluonnollisina hahmoina, jotka elivät köyhyydessä ja niukasti. Taiteilijoiden elämässä oli jotain epätavallista, minkä takia heidän piti elää oman taiteilijuutensa mukaan (Levanto 2005, 94.) Tämä yhteiskunnallinen näkemys vallitsee vieläkin valtaväestölle.

Tohtori Mika Hannula kirjoittaa artikkelissaan *Se on elämää, ei sen enempää – Nerot vapauden ja vastuun ristiaallokossa* (2006), kuinka erilaisia mielikuvia taiteen kentän toimijoista ihmisillä on. Kaikki niveltyy kolmeen kysymykseen prosessia ja sen merkityksiä tarkastellessa esitettyyn kysymykseen: miten, missä ja milloin (Hannula 2006, 388). Taiteilijaidentiteetti vaikuttaa mielestäni ajankohta sekä se, miten taiteilijayhteisö

ottaa ihmisen tekijänä vastaan. Artikkelin pääväite on, että jos nerouden jättää pois liian aikaisin, menettää samalla tärkeän paikan käsitellä taiteilijan määrittä kokonaisuutena. Tämän mukaan nerous on häivyttynyt taustaraameihin. Se on läsnä rakenteissa, joissa kuvataiteen kentän vaikuttajat sekä toimijat hahmottavat omaa itseymmärrystään. Hannulan mukaan emme ole kyseenalaistaneet tarpeeksi perinteistä taiteilijamyyttyä, joka luonnehditaan yleensä erikoiseksi sekä itseriittoiseksi valkoihoiseksi miestaiteilijaksi, joka elää köyhyydessä ja vapaana kaikista yhteiskunnan asettamista normeista. (Hannula 2006, 388-390.)

Taiteilijuuteen liittyy nerous, jota pidetty sukupuolittuneena vuosisatoja. Kirjailija ja toimittaja Arla Kanervan julkaisussa *Taiteen Musta Kirja: Miesten mielivallan historiaa* (2019) käsitellään sitä, kuinka nerous on perinteisesti koettu maskuliinisena. Neron englanninkielinen sana *genius* tulee alun perin latinasta ja tarkoittaa miehen ja heidän hedelmällisyytensä suojelijaa. Nerous-termi ei koskenut naisia. Vaikka romantiikan aikana arvostettiin feminiiniseksi miellettyjä piirteitä, kuten intuitiota ja mielikuvitusta, syntyi kirjailija ja filosofi Hanna Gatsbyn mukaan uusi epätasa-arvoinen muoto, jossa miehet pystyivät hyödyntämään feminiinisiä piirteitä teoksissaan. Naistaiteilijoita taas pidettiin omituisina, mikäli he käyttäytyivät maskuliinisesti. Syntyi ilmiö, jossa kehoitettiin

naisia olemaan luomatta ja jäämään kotiin, koska maskuliinisia piirteitä omaavaa naista pidettiin vääränlaisena tai viallisena. Romantiikan aikana taiteilijamyytty oli androgyyninen, mutta vain tietyllä tapaa (Kanerva 2019, 16-18.)

Taiteilija on aina tarvinnut inspiraatiota. Inspiraatio tarkoittaa Erikoisalojen sanastojen ja sanakirjojen kokoelman TEPA-termipankin mukaan klassisesti henkilön ulkopuolelta saatua ideaa, ja toisen teorian mukaan henkilön itsensä ajatusta. Klassisessa teoriassa inspiraatio on saatu jumalilta tai muusalta. Jälkimmäisessä taas se on löydetty oman nerouden eli geniuksen kautta. (TEPA-termipankki | inspiraatio 2020) Inspiraatioon usein liittyy muusa, joka viittaa naispuoliseen inspiraation lähteeseen.

Monilla taiteen tekijöillä on ollut muusia. Useimmiten naistaiteilijoita sekä -muotoilijoita on pidetty muusina heidän tuntemilleen miestaiteilijoille. Kuraattori ja tutkija Harri Kalhan mukaan esimerkiksi arkkitehti ja muotoilija Alvar Aalto häivytti vaimonsa Ainon ja Eliisan oman neroutensa taakse. Muutenkin Artekissa toimivien naissuunnittelijoiden tekemistä teoksista jätettiin signeeraukset pois. Tekijän signeeraus korvattiin Alvar Aallon Aalto-merkillä – Alvar Aalto tuntui haluavan omistaa vaimojensa lisäksi myös naissuunnittelijoiden teokset. (Kalha 2006, 383-384.) Kalhan Aaltoä käsittelevän esseen piti olla osa Designmuseon arkkitehtuurinäyttelyn julkaisua vuonna

2004. Viimemetreillä artikkeli kuitenkin jouduttiin poistamaan sen ”fiktiivisyyden” takia (Koskinen 2006, 383-384.) Onko tämä fiktiota vai neroudelta suojelemista? Aalto-yliopiston *Nykytaiteen historia* -kurssin aikana luennoitsija Tuija Peltomaa kertoi taidemaailman tabuista, joista yksi on sankarihahmojen arvosteleminen (Peltomaa 2017).

3.2 Esimerkkitaiteilijat

Esittelen tässä alaluvussa valitsemani taiteilijat: Kikan, Madonnan ja Yayoi Kusaman. Sivuan heidän uraansa ja henkilöhistoriaa. Kerron millaisia näkemyksiä suurella yleisöllä heistä on, ja mitä ihmiset tietävät heistä kuvataiteilijoina. Ennen kuin puhun taiteilijoista, avaan viihde-termiä, koska se liittyy vahvasti tähän osioon sekä Kansalaistottelemattomuuden taiteentekemisen tapaan.

Käsitän itse viihteen asiaksi, joka saa ihmisen rentoutumaan ja unohtamaan arjen. Teemu Palokankaan pro gradu -tutkielmassa *Julkisen Palvelun viihde: Uutisvuoto, Itse Valtiaat ja Yleisradion asiaviihteen perinne (2003)* kirjoitetaan viihteen olevan ongelmallinen termi, sillä se on erittäin subjektiivinen asia (Palomäki 2003, 11). Viihdyttäminen taas liittyy Palomäen mukaan siihen, mitä ohjelman ja tekijöiden on tarkoitus tehdä (Palomäki, 15). Palomäellä on argumentit viihteseen, mutta hänen tutkielmansa liittyy tv-ohjelmiin, kun taas minun taiteelliseen prosessiini. Palomäki kertoo Yleisradion PTS-toimikunnan asettaneen hyvän viihteen ”kulttuurin” rinnalle. Olen samaa mieltä Palomäen kanssa viihteen tarjoavan katsojalle ratkaisuja ja eskapismia arjesta ja elämästä (Palomäki, 27.) Mielestäni viihde ja kuvataide ovat hyvä liitto, koska ne tarjoavat katsojalle hetken unohtaa huolet. Vaikka näyttelyni nimi *Haluun viihdyttää* liittyy Kikan tanssikappaleeseen, viittaa sillä myös kokemukseen, jonka

kautta kävijä tai katsoja voi unohtaa arjen.

Kikka, Madonna ja Kusama kaikki ovat viihteellisiä taiteilijoita, koska heistä jokaisella on vahva persoona. Tämä taas liittyy idoliuteen. Päivi-Tuulikki Hynynen kirjoittaa julkaisussaan *”Tämä tunne on suorastaan pelottavan voimakas” Ismo Alangon tähtikuva ja fanius kirjeiden kertomana (2008)*, kuinka paljon persoonallisuus on kytköksissä tähteyteen (Hynynen 2008, 97). Tämä liittyy minusta vahvasti myös viihteeseen. Kansalaistottelemattomuus on minun taiteilijaidentiteettini, ja Jossu on sen voimakaspersoonainen viihdehahmo. Hynynen puhuu kuinka ihmiset eivät halua puhkaista idolikuplaa. Mystinen, etäinen mutta läheinen ovat lähtökohtia rakentaa henkilökulttia ja idoliutta (Hynynen 2008, 110.) Kirjailija ja dramaturgi Laura Gustafssonkaan ei olisi halunnut tavata Kikkaa, enkä välttämättä minäkään (Gustaffson 2019). Olen nähnyt Madonnan konsertin vuonna 2006, mikä riitti minulle kokemuksena. Kusaman kanssa tilanne on erilainen, koska hän on kuvataiteilija. Voin käydä taidemuseossa katsomassa hänen töitään, eikä minun sen takia tarvitse tavata häntä. Viihteellisyys on unelmointia. On aivan eri asia unelmoida tapaavansa idoliaan, kuin tavata hänet oikeasti.

Kikan (1964–2005) kohtaloa surraan. Hän oli yksi Suomen myydyimmistä naisartisteista, mutta hän kuoli vain 41-vuotiaana suuren yleisön hylkäämänä ja

päihdeongelmaisena, mitä voisi kutsua myös klassiseksi onnettoman tähden tarinaksi (Berner 2015). Kikka oli väärinymmärretty hahmo. Hänen manageriaan Pia Temisevää varoiteltiin viettämästä aikaa Kikan kanssa, koska Kikan pukeutumista kuvailtiin provokatiiviseksi. Hänen seuraansa ei koettu sopivaksi nuorelle radiotoimittajalle. Manageri ymmärsi Kikan herkkyyden hänen räväkän ulkokuorensa takaa (Siironen 2013). Kikasta on tehty lukuisia haastatteluja, joissa hänestä on puhuttu negatiiviseen sävyyn ulkonäkönsä takia. Esimerkki tästä on Sabatti-televisio-ohjelman haastattelu, jossa toimittajat Tapani Ripatti ja Anu Panula vähättelivät Kikan uraa ja kappaleiden maailmojen sijaitsevan ”vällyjen välissä” (Sabatti 1990).

Vaikka Kikkaa herjattiin paljon, oli hänellä paljon fanejakin. Miehet ostivat hänen albumejaan, mutta naiset tulivat kiittämään keikkojen jälkeen. Häntä esittivät lapsetkin joulusekä kevätjuhlissa. Kikka toimi dj:nä Tampereella, mikä sai tamperelaiset homoseksuaalit miehet hänen puolelleen. Kikka tunnetaan myös Suomen ensimmäisenä camp-ikonina (Siironen 2013). Kikka oli oman aikansa väärinymmärretty kapinallinen, jota koko kansa rakasti ja vihasi yhtä aikaa.

Madonnasta (1958–) taas on kaksi kantaa. Madonnaa ihailtiin 80- ja 90-luvulla, mutta nykypäivänä ihmiset jopa toivovat hänen lopettavan. Hän on samaan aikaan loistava ja

sammuva tähti. Toimittaja Vesa Sirén kommentoi Madonnan euroviisuesitystä Israelissa 2019 kuvaillen sitä epäviereisenä viritelmänä, jonka varjoon jäivät Madonnan esityksensä käyttämät Palestiina-liput (Sirén, Vesa: *Mitä ihmettä tapahtui Madonnalle Euroviisuissa? Hirvittävä epävire vei huomiota Palestiinan lipun esittelyltä ja näppärältä Tšaikovski-lainalta*, HS 5/2019). Madonna on kuitenkin luonut nykyaikaisen pop-tähden arkkityypin, jonka musiikin takana ovat aina suuret visuaaliset konseptit (Erlewine 2019).

Madonna on uransa aikana ottanut voimakkaasti kantaa yhteiskunnallisiin ongelmiin. *Papa Don't Preach* -kappaleessa puhutaan teiniäitiydestä, kun taas *Justify My Love* -musiikkivideo (1990) herätti sadomasokistisella ja biseksuaalisella sisällöllään paljon huomiota, minkä takia musiikkivideo jouduttiin sensuroimaan MTV-kanavalta. *Erotica*-albumi ja *SEX*-kirja jatkoivat Madonnan eroottisen vapautumisen aikakautta (Richie 1998). Madonna on ollut kameleontti, joka tuotanto levittäytyy hengellisestä musiikista diskopoppiin. Hän on myös hyppinyt skandaalista toiseen välittämättä muiden mielipiteistä.

Yayoi Kusama (1929–) on taiteilija, joka nousi yleisön suosioon vasta varttuneemmalla iällä. Hänen kotimaansa Japani hylkäsi hänet, kun taas New York kohteli häntä ei-amerikkalaisena naistaitelijana. Hän oli aluksi suosittu New

Yorkissa 1960-luvun lopulla valokuvakollaasiensa sekä performanssiensa ansiosta. Kuraattori Laura Hoptman kirjoittaa, että vuonna 1967 Kusamasta oli kirjoitettu enemmän artikkeleita kuin Andy Warholista. Kusaman performanssit kuitenkin saivat taidemaailman lopettamaan hänestä kirjoittamisen, jonka seurauksena hän joutui palaamaan Japaniin (Hoptman 2000, 59-68.) Hän uudelleen maineeseen vasta, kun hänet valittiin ensimmäisenä naistaiteilijana edustamaan Japania vuonna 1993 Venetsian biennaaleihin (Hoptman 2000, 74).

Kusama puhuu itsestään taidemaailman ulkopuolisena (Tatehata 2000, 11). Hän on työskennellyt lähes jokaisella ilmaisuvälineellä ja -keinolla kuvataidemaailmassa. Suuri yleisö on nähnyt hänet erikoisena taitelijasieluna, joka ollut Kusaman vahvuus. Hänessä, Kikassa ja Madonnassa elää kapinallisuus.

KUVA 5. Kuvakaappaus Kikasta tanssimassa *Mä haluun viihdyttää* -musiikkivideosta. Ohjaaja: Jouko Konttinen

3.3 Taiteilijoiden ja teosten suhde

Tässä alaluvussa analysoin kolmea omaa teostani sekä kolmea taiteilijalta valitsemani teosta. Teokset taitelijoilta ovat Kikan *Mä haluun viihdyttää* -musiikkivideo vuodelta 1989 (KUVAT 5-6), Madonnan *Erotica*-musiikkivideo vuodelta 1992 (KUVAT 9 & 11) ja Kusaman *Narcissus Garden* -performanssi vuodelta 1966. Analysoin teoksia omien töideni kautta sekä

vertailen, miten taiteilijan sekä oma taiteilijaidentiteettini tulevat esille teoksissa. Olen valinnut omista töistäni teosparin *Iskelmäalttari I & II* (2019) (KUVAT 7-8), joka on vastapari Kikan videolle, teoksen *Kansalaistottelemattomuus?* (2019), joka pari Madonnan taltioinnille sekä teoksen *Reflektio* (2019) taas vertailukohdaksi Kusaman performanssille.

Kikan *Mä haluun viihdyttää* -kappaleen sanoituksissa viitataan palavaan rakastumiseen ja kiihkoon. Kappaleen sanoitukset ovat monitulkintaiset. Tulkitseen kappaleen liittyvän kahden ihmisen väliseen seksuaalisuuteen. Tämä kappale on saanut minut kiinnostumaan Kikasta hahmona. Laulu on kirjoitettu pikkutuhman iloisesti, kuten lähes koko Kikan tuotanto. Hauskuus ja vilpittömyys ovat kaksi asiaa, jotka yhdistyvät Kikan ja minun tuotannoissa.

Mä haluun viihdyttää -musiikkivideossa lähinnä nähdään Kikka tanssimassa pinkissä trikootopissa ja hameessa (KUVAT 5-6). Videoon liittyy skandaali, koska videon lopussa Kikan vilahtaa nänni. Kikka ja hänen managerinsa Pia Temisevä luulivat kansan suuttuneen heille (Arjanne 2019). Musiikkivideon ”skandaalimaisuus” kiehtoo minua. Mielestäni skandaalista tekee vielä paremman se, että se oli puhdas vahinko.

KUVA 6. Stillkuva Kikan pinkistä trikootopista ja -hameesta, jotka inspiroivat Iskelmäalttarin materiaalivalinnoissa Ohjaaja: Jouko Konttinen

KUVA 7. Lähikuva *Iskelmäalttari I* -teoksesta, jossa olen käyttänyt neonkeltaista lankaa. KUVA: Mortti Saarnia

Iskelmäalttari I & II -teoksissa (KUVAT 7-8) näytän, miten paljon ihailen Kikkaa. Iskelmällä viitataan Kikan tyyliin ja alttarilla kunnianosoitukseen, jota teoksellani haen. Valitsin kaksi neonväristä villa-akryylilankaa, joista kudoin molemmat työt. Iskelmäalttari-nimellä viitataan kunnianosoitukseen.

KUVA 8. *Iskelmäalttari II*, jota Otto Kansalaistottelemattomuus on pitelemässä. KUVA: Mortti Saarnia

Neonpinkin langan valitsin hänen musiikkivideonsa asua kunnioittaen sekä tietäen, että Kikan lempivärit olivat pinkki ja limenvihreä (Matilainen 2014). Kudoin teoksia eri väriyksillä, mutta päädyin lopulta neonväriin (KUVA 7). Jätin työhön raakareunat, koska Kikan kohtalo surettuu minua. Kun idolia

ei enää ole, lähtevät myös Kansalaistottelemattomuuden kudelangat purkautumaan.

Olen huomannut omasta kokemuksestani viihteellisyyden olevan negatiivista taiteessa. Minun mielestäni viihteeseen liittyy monta puolta, joita haluan teoksillani korostaa. Hartaus ja herkkyys tulevat valkoisesta loimilangasta, jonka olen yhdistänyt edellä mainittuihin neonvärisiin lankoihin. Teosten sanat jäävät fragmentteina piiloon. Jokainen laulu kertoo rakkaudesta, sen saamisesta ja kaipaamisesta. Kappaleen nimien kautta lähestyn Kikan yksinäistä idolin elämää sekä omaa herkkyyttäni. Vaikka jokaisessa biisissä lauletaan iloisesti rakkaudesta, on niistä synkkyyttä, jonka tuon esille alttariliinamaisen teoskoon kautta. Yhdistän teoksessa värivalinnoillani iloa ja ihailuani, kun taas muodossa korostan Kikan varhaista poismenoa sekä kunnioitustani häntä kohtaan.

Kusaman performatiivinen installaatio *Narcissus Garden* (1966) (Kusama, Yayoi: *Narcissus Garden*, 1500 peilipinnoitettuja muovipalloa) tapahtui Venetsian 33. Biennaalissa. Kusama myi kahdella dollarilla 1500 peilipinnoitettua muovipalloa, kuin Hot Dogeja tai jäätelöä Biennaalin ulkopuolella. Kusama oli lainannut 600 dollaria hänen taiteilijaystävältään Lucio Fontanalta peilipinnoitettujen pallojen tekemiseen (Tatehata 2000, 11, 19). Biennaalin puheenjohtajan antoi Kusamalle luvan pitää installaation

KUVA9. *Reflektio*-teoksen äärellä
pohdin menettämistä (oik.). KUVA:
Mortti Saarnia

KUVA10. *Reflektio*-teoksen toinen
osa, joka oli näyttelyssä esillä
kankaan takana. (vas) KUVA: Mortti
Saarnia

Italian paviljongin ulkopuolella. Ensimmäisellä kahdella viikolla hän oli pystyttänyt kyltit, joissa luki *"NARCISSUS GARDEN, KUSAMA"* and *"YOUR NARCISSUM [sic] FOR SALE"*. Peilipinnoitetut pallot olivat kristallipallon kokoisia ja katsojat pystyivät näkemään niistä vääristyneen kuvan itsestään. Teoksen tarkoitus oli saada katsojan kohtaamaan oman egonsa ja turhamaisuutensa. Kusama myi palloja kimono päällä. Lopulta Biennaalin henkilökunta käski Kusamaa lopettamaan myymisen. Itse installaatio jäi kuitenkin paikalleen (Shang 2015). Valitsin performanssin tarkasteltavakseni, koska teoksessa yhdistyvät suuret yhteiskunnalliset kysymykset taiteen eriarvoisuudesta.

Reflektio-työni sai alkunsa läheisen menetyksestä (KUVA 9). Olin käsitellyt hänen kuolemaansa jo aiemmin eräässä lasiteoksessa, mutta tein hänen muistoaan kunnioittaen kudotun piirustuksen. Yhdistin teokseen valokuvan, jossa olen teoksen takana. Valitsin kuvan, koska halusin fokuksen olevan muistossa, eikä minussa (KUVA 10). Teoksen tavoite erilainen kuin Kusamalla. Hänen installaationsa oli kritiikkiä taidekentälle, mutta oli se myös hänelle itselleen erittäin hyvää mainosta (Hoptman 2015, 63). Reflektion pääfokus on käydä läpi muistot, mutta liikkua myös eteenpäin surutyössä. Kuitenkin löydän kummastakin työstä tyhjyyden tunteen. Kusaman työssä se tulee ilmi peilipallojen vääristyneen

reflektion kautta, minun teoksessani se näkyy taas menetyksen ja sen jälkeisen elämän välisessä risteymässä.

Kusaman teoksessa minua kiinnostivat installaatiosta otetut valokuvat, joissa taiteilija makaa muovipallojen ympäröimänä punaisessa puvussa. Valokuva minusta *Reflektio*-teoksen takana (KUVA 8) tuli yhtä suuri osa työtä kuin varsinaisesta kudotusta kankaastakin. Kiinnitin erityisesti huomiota Kusaman asuun, koska minullakin on punainen haalari päälläni. Oliko valinta Kusamalta esteettinen vai haluttiinko asulla ottaa kantaa? Otto Kansalaistottelemattomuudelle punainen väri on voimaväri.

Viihdyttäminen liittyy myös näihin teoksiin. Kusama haastoi taidemaailman pitämällä heitä pilkkanaan myymällä omia teoksiaan pilkkahintaan. Omalla kohdallani viihde liittyy vahvasti hankalien aiheiden käsittelyyn humoristisella otteella. Vaikka *Reflektio*-kankaassa oleva teos näyttää lapsen piirtämältä ja naivistiselta, sisältyy siihen vahva tunne kumartuneesta olennosta. Värivalinnat myös liittyvät pyhyyteen, koska violetti on liturginen väri. Kumpikin teos kertoo ihmisyydestä.

Madonnan *Erotica*-musiikkivideo (KUVA 11) oli skandaali 1990-luculla. Video alkaa mustavalkoisena. Siinä Madonna esiintyy alter egonaan, rakastaja Ditana, jolla on silmikko ja ruoska käsissään. Valitsin videoteoksen, koska minua on

KUVA 11. Kuvakaappaus Madonnan *Erotica*-musiikkivideolta, jossa Madonna on Dita ja hänellä on ruoska (1992). Ohjaaja: Fabien Baron

kiinnostanut Madonnan äärimmilleen viety seksuaalinen vaihe ja hänen alter egonsa. *Rolling Stone* -musiikkijulkaisun *Erotica*-albumin arvostelussa kirjoitetaan, että *Eroticassa* seksi on samaan aikaan objektiivista, mutta myös albumin kantavin voima (Berger 1992). Tämä on mielenkiintoista taltioinnissa.

Valitsin *Kansalaistottelemattomuus?* -teoksen (KUVA 12) vastapariksi Madonnan taltioinnille. Teoksessa on kolme eri pintaa, taustana toimii värikäs pellavalanka, turkoosit

tekstit ja punaiset lankajuoksut, joiden alta paljastuu lisää tekstiä. Teoksessa on kaksi puolta, ulkoinen minuus sekä sisäinen minuus. *Erotica* toimii hyvänä parina teokselle, koska musiikkivideolla esitetään seksuaalisuus läsnä olevana. Omassa työssäni se on piilossa. Kahdesta viillosta voi päätellä *Kansalaistottelemattomuus?* -teoksessa muodostuvan feminiinisen figuurin, jota voi verrata *Erotican* kohtaukseen, jossa Madonna liftaa alasti (KUVA 13.)

Kuten edellisessä kappaleessa kerroin, *Kansalaistottelemattomuus?* -työssä käsittelen kahta eri minuutta. Kansalaistottelemattomuus lukee pinnassa, mutta punaisten viillojen alle on piilotettu sana *Boy Toy*, jolla viitataan Madonnan 80-luvun *Boy Toy* -vyöhön. Viillot muistuttavat arpia, feminiinisen figuurin lisäksi arpia. Teoksesta piti tehdä monta näytettä ennen kuin se oli valmis (KUVA 14). Teos on lihallinen. Siinä on viittauksia myös identiteetin kahteen puoleen: sosiaaliseen sekä henkilökohtaiseen.

Feminiinisyys ja hyperseksuaalisuus ovat toimineet innoittajina Jossulle (KUVAT 2-3). Kansalaistottelemattomuutta kiinnostaa seksuaalisuudella leikkiminen, vaikka hän ei ole yhtä vapautunut seksuaalisuuden kanssa kuin Madonnan alter ego Dita. Teoksen päällä lukeva Kansalaistottelemattomuus viittaa minuun, mutta punaisten haavaa muistuttavien lankajuoksujen takaa löytyy *Boy Toy*, joka viittaa sisäiseen identiteettiin.

KUVA 12. *Kansalaistottelemattomuus?* -teos, jossa punaisten lankajuoksujen alta paljastuu teksti *Boy Toy*. Kuva: Mortti Saarnia

KUVA 13. Madonna liftaamassa alasti, joka voi olla alitajuinen kytkös *Kansalaistottelemattomuus?*-teokseen. Ohjaaja: Fabien Baron

Teoksen feminiiniset figuurit voi tulkita myös Jossun hahmotelmiksi, mutta ne eivät ole suoria viittauksia häneen. Hyperseksuaalisuus ja herkkyys ovat kaikkia käsiteltyjä teoksia yhdistäviä tekijöitä. Käytän samoja aiheita myös muissa töissäni. Madonna vallankumouksellinen tapa avata seksuaalisuutta liittyy myös Kikkaan ja Kusamaan. Olen analyysini kautta huomannut, että jokaista valitsemaani taiteilijaa yhdistää erittäin vahva suhde seksuaalisuuteen. Viihdyttämisen lisäksi *Eroticaan* liittyy nautinnolle ja sisäisillä mielihaluille antautumista.

KUVA14. *Kansalaistottelemattomuus?*-työn näyte, jossa testattiin kahta eri väritystä tekstille. KUVA: Otto Rummukainen

3.4 Omakohtainen suhde teoksiin

“Oon pari viimeistä päivää käynyt läpi eri ystäväieni kanssa erilaisia art-talkkeja, joissa puhun teoksis-tani ja he kommentoivat tai ns. opponoivat. Olen huomannut prosessini aikana, että tarvitsen palau-tetta ja reflektiota tai oikeastaan reflektoin muiden ihmisten kautta sen, mitä haluan töilläni viestiä.” Ote työpäiväkirjasta 8.10.2019

Puhun oman näyttelyni kautta valitsemistani taiteilijoista. Mitä katsojien tarvitsee tietää taiteilijoista vai tarvitseeko katsojan tietää mitään taiteilijoista etukäteen?

Teosten taustat liittyvät taiteilijoihin, mutta heistä ei tarvitse tietää mitään ennakkoon. Vaikka he ovat toimineet minulle innoittajina, ovat työt minun omista lähtökohdistani. Olen käynyt taiteilijoiden kanssa sisäistä dialogia, joka ei näy jokaisessa teoksessa. Temaattisesti töissä on vivahteita samoista aihepiireistä, joita Kikka, Kusama ja Madonna ovat käsitelleet: seksuaalisuus, kapinallisuus ja yhteiskunnallisten normien rikkominen.

Teoksia tarkastellessa on tärkeää hahmottaa Otto Kansalaistottelemattomuuden ja Rummukaisen välinen suhde.

KUVA 15. Otto Kansalaistottelemattomuus häivyttyy teosten alle, häipykö samalla Rummukaisen suunnittelijaidenteetti? KUVA: Mortti Saarnia

Teoksien avulla olen hakenut pesäeroa muotoilun maailmasta. Rummukainen haluaa häivyttää suunnittelijaidentiteettinsä Kansalaistottelemattomuuden alle (KUVA 15). Näyttelyn teokset ovat kuitenkin valmistettu kutoen, joka on perinteisesti käsityötekniikka. Samaan aikaan haluan Kansalaistottelemattomuuden ottavan Rummukaisesta vallan, mutta haen Rummukaisen ja hänen välillään tasapainoa työskentelyssä käyttämieni metodien avulla.

Tärkeää omakohtaisessa suhteessani töihini on niistä puhuminen muiden kanssa. Työpäiväkirjassani kirjoitan, kuinka tärkeää muiden vuorovaikutus teoksissa on. Töistä on helpompi puhua kuin kirjoittaa. Ideointi ja sisältöjen avaaminen sujuu parhaiten päästessäni keskustelemaan teoksista muiden kanssa. Kommentit ja vuorovaikutus ihmisten kanssa selkeyttävät prosessia.

Näyttelyn teemat, kuten seksuaalisuus ja viihde ovat aihepiirejä, joita käsittelen kuten valikoimani taiteilijat. Teosten omakohtaisuus muodostuu identiteettien välisestä sisäisestä vuoropuhelusta sekä töistä ääneen puhumisen kautta. Teoksista jokainen on henkilökohtainen osa Otto Kansalaistottelemattomuutta.

4 Taiteilijoiden vaikutus teoksiini

Käsittelen tässä luvussa esimerkkitäiteilijoitani ja heidän vaikutusta töihini. Kerron, miksi olen valinnut heidät minun kolmeksi taiteilijaesimerkikseni. Puhun omista merkityksistäni heihin liittyen. Sivuan itseäni kiinnostavia aihepiirejä ja miten näen heidän ympärilleen rakennetun tai rakentuneen henkilökultin.

4.1 Madonna

KUVA 16. Madonnan *Smoky Eye* -meikit *Erotica*-musiikkivideolla olivat minusta upeat nuorena. Ohjaaja: Fabien Baron

Madonna Louise Ciccone on yhdysvaltalainen laulaja. Valitsin Madonnan yhdeksi taiteilijoistani hänen monivaiheisen taiteilijauransa takia. Madonna on tuonut uransa aikana paljon yhteiskunnallisia epäkohtia esille, puolustanut seksuaalivähemmistöjä ja kritisoinut katolista kirkkoa. Keskityn minua inspiroiviin Madonnan aikakausiin. Kiehtovaa Madonnassa on hänen leikittelynsä feminiinisyyden kanssa, kuinka se on samaan aikaan herkkää ja rajua.

Tutustuin Madonnan tuotantoon vuonna 2005 *Hung Up* -kappaleen kautta. Kappaleessa käytettiin *Abba*-yhtyeen *Gimme! Gimme! Gimme!* -kappaleen klippiä. Rakastin Madonnan *Confession on a Dancefloor* -albumin estetiikka, joka on inspiroitunut diskokulttuurista. Muistan Madonnan vartaloasun, joka teki minuun suuren vaikutuksen 13-vuotiaana. Albumin kappaleiden kautta tutustuin hänen varhaisempaan tuotantoonsa ja *Erotica*-albumin aikakauteen. Ihastuin erityisesti Madonnan Dita-alter-egon smoky eye -meikkiin (KUVA 16). Madonnan tyyli toi minulle paljon itsevarmuutta. Samoin *Erotica*-levyn seksuaalinen, feminiininen ja kehollinen estetiikka vetosivat minuun. Tämä tuntui kaukaiselta ja vieraalta, mutta samaan aikaan läheiseltä. Piirsin syntymäpäiväkortteja *Erotica*-musiikkivideosta inspiroituneena. Ne eivät kuitenkaan ikinä tulleet käyttöön.

Mikä minua nuorena ja nykyään Madonnan tuotannossa

inspiroi, on hänen tapansa olla yhtä aikaa yhteiskunnallinen vapaustaistelija sekä feminiininen ja herkkä hahmo. Hän oli myös ensimmäinen artisti, joka esitteli minulle konseptit ja niiden luomisen. Hänen tapansa pukea poliittinen sekä yhteiskunnallinen pop-kulttuuri muottiin on todella. Ihailen, kuinka raa’asti hän on esillä omassa työskentelyssään. Mielestäni Madonna on aina yhdistänyt vahvan poliittisen agendan ja tehnyt siitä valtakulttuuria. Hän on tätä kautta luonut keskustelua vaikeista aiheista.

Inspiroiduin voimakkaasti Madonnan sanoituksista. Hänen kappaleensa *Die Another Day* (2002) puhutteli minua nuorena, vaikka en vielä tuolloin ymmärtänyt hänen sanoituksiensa merkitystä. Mieleeni jäi kappaleessa säe, jossa Madonna laulaa *“I’m gonna break the cycle/ I’m gonna shake up the system / I’m gonna destroy my ego”* sekä *“I’m gonna avoid the cliché!”*. Tulkitsen kappaleen sanoituksien viittaavan oman egon murtamiseen, minkä kautta voi oma maailma muuttua. Lukiessani lyriikoita uudelleen, tajusin, että kohdan *“I’m gonna break the cycle/ I’m gonna shake up the system / I’m gonna destroy my ego”* voi yhdistää Otto Kansalaistottelemattomuuden ja Otto Rummukaisen väliseen taisteluun ja ”muotoilijaidentiteetin tappamiseen”

Valitsin Madonnan esimerkkitaiteilijaksi hänen monivaiheisen uransa takia. Hän on ollut minulle pitkäaikainen

kunnioituksen kohde, joka on kannustanut minua ja muita olemaan rohkeasti omia itsejään niin uralla kuin yksityiselämässä. Madonnan temperamentti ja ehdottomuus taiteellisessa työskentelyssä inspiroivat minua. Otto Kansalaistottelemattomuuden pitää tietää työnsä arvo ja olla uskollinen teoksilleen. Vaikka Madonna ei ole välttämättä ollut kuvataiteen kontekstissa arvostettu, on hän saavuttanut yhteiskunnallisesti ja taiteellisesti merkittävän paikan populaarikulttuurissa.

4.2 Yayoi Kusama

Yayoi Kusama (1929-) on japanilainen kuvataiteilija. Hän on syntynyt Matsumotossa Japanissa, mutta asui vuosien 1958-73 New Yorkissa Yhdysvalloissa. Hänen taiteilijauransa on ollut monipuolinen. Hän on maalannut, tehnyt performansseja sekä mielenkiintoisia yhteistöitä esimerkiksi Louis Vuitton -muotitalon kanssa. Kiinnostukseni Kusamaan heräsi, kun kävin Lontoon *Tate Modern* -museossa hänen näyttelynsä vuonna 2012. Näin hänestä kertovan dokumentaarisen elokuvan *Kusama: Infinity* (2018), joka sai minut kiinnostumaan edelleen hänen elämäntarinastaan.

Kusama oli taidekriitikko Akira Tatehatan haastateltavana vuonna 2000. Haastattelussa Kusama kertoo, että hänen pitää tehdä nyt parhaansa, koska hänen nuoruuden polkunsä

olivat rönsyilleet. Tatehata kommentoi, että vaikka taiteilijan elämässä olisi ollut paljon koettelemuksia, mutta ei hänen kiertotiensä ole olleet ajanhukkaa. Kusama toteaa siihen, ettei hän ole ikinä ajatellutkaan niin (Tatehata 2000, 9.) Jos en olisi tehnyt kiertopolkuja oman opiskeluni aikana, en olisi kirjoittamassa tätä taiteellista opinnäytettä. Taiteilijaurani aikana olen vaihtanut mediumia, enkä aio lopettaa sen vaihtamista. Mielestäni taiteilija ei pysty kehittymään tekijänä, jos hän ei vaihda säännöllisesti taiteen tekemisen välinettä.

Kusamaa ei ole kiinnostanut oman taidegenrensä määrittäminen. Tatehata puhuu, kuinka Kusama on jättänyt jäljen taidehistoriaan Van Goghin tapaan. Taiteilija vastaa tähän Van Goghin miettineen edes vähän omien maalaustensa koulukuntaa, kun taas hän ei itse pysty kuvittelemaan, mihin taidesuuntaukseen hänen työnsä kuuluvat hänen kuolemansa jälkeen. (Tatehata 2000, 10-11.) Kusama sairastaa depersonalisaatiota eli itsensä vieraaksi tuntemista. Sairaudessa ihminen kokee ympäristönsä, persoonansa tai identiteettinsä epätodelliseksi tai muuttuneen radikaalisti (Huttunen 2018). Tatehata kysyy Kusamalta, onko taiteen tekeminen hänelle terapiaa. Kusama kertoo sen olevan hänelle eräänlainen terapiamuoto (englanniksi *self-therapy*), jonka kautta Kusama pakenee omia hallusinaatioitaan (Tatehata 2000, 13-14).

Vaikka Kusamalle taiteilijaidentiteetin määrittäminen ei tunnu olevan tärkeää, on se minulle ollut tärkeä asia. Otto Kansalaistottelemattomuus ei olisi syntynyt, jos en olisi päättänyt lähteä muotoilijamaailmasta. Minulle oman taidelajin määrittäminen on vahva osa taiteilijaidentiteettiä. Kusamalle taas tärkeämpää ovat teosten sisällöt. Niiden kautta hän pystyy pakenemaan todellisuutta. Mielestäni tämän takia Kusamalla on vahva tukijoukko taidekentällä.

Samaistun Kusaman kokemaan ulkopuolisuuden tunteeseen. Hän puhuu haastattelussa, kuinka japanilainen taidemaailma hylkäsi hänet mielenterveysongelmiensa takia, minkä takia hän muutti New Yorkiin. Kuten kirjoitin Esimerkkitaiteilijat -alaluvussa, Kusamalta löytyi kuitenkin tukihenkilöitä kuten Lucio Fontana, joka avusti häntä rahallisesti. Fontana kuitenkin kuoli ennen kuin Kusama ehti maksaa hänelle takaisin (Tatehata 2000, 9-10).

Useimmiten ulkopuoliset taiteilijasielut löytävät toisensa. Ilman omaa taiteilijatukiverkostoani olisi taiteen tekeminen vaikeampaa, vaikka yksintekeminen on tärkeä osa omaa taiteellista prosessiani. Kusamalla ja Otto Kansalaistottelemattomuudella ovat omat maailmat, joista on vaikea päästä pois. Tämä on myös asia, joka minua on kiinnostanut Kusamassa. Valokuvat hänestä tuntuvat

voimakkailta, mutta myös kuumottavilta. Olen huomannut, että hän esiintyy niissä lähes aina yksin, eikä kenenkään muiden kanssa. Millaisia teokset olisivat ilman Kusaman läsnäoloa?

Kusama on joutunut kamppailemaan itsensä ja muiden taiteilijoiden kanssa. Kusaman pakkomielteet jatkuviin pintoihin sekä falloksiin liittyvä pelko ovat minusta ahdistavia ja kiehtovia (Tatehata 2000, 6-18). Infinity Net sekä hänen pilkkunsa ovat myös osa Kusaman taiteilijaidentiteettiä, joka on hänen alter egonsa ja aseensa maailmaa vastaan (Hoptman 2000, 34). Vaikka samaistun Kusaman kapinallisuuteen ja ulkopuolisuuteen, jää hän minulle kuitenkin melko kylmäksi hahmoksi. Pidän hänen taiteestaan ja hänen elämäntarinansa on kiinnostava, mutta ihmisenä en saa hänestä samanlaista otetta kuin Madonnasta tai Kikasta. Hänen taiteilijaidentiteettinsä tuntuu olevan imagon eli vahvan ulkokuoren takana. Periksiantamattomuus ja emansipaatio kiehtovat, mutta ne eivät ole ominaisuuksia, johon ainakaan ensiksi yhdistän Otto Rummukaista enkä Otto Kansalaistottelemattomuutta.

4.3 Kikka

Kikka eli Kirsi Sirén (1964-2005) (KUVA 17) oli suomalainen viihdetaiteilija, joka tunnettiin pikkutuhmista sanoituksistaan sekä seksikkästä pukeutumisestaan. Kikka menehtyi vuonna 2005 vain 41-vuotiaana sairaskohtaukseen (Matilainen 2019). Kikka sai negatiivista huomiota seksikkästä olemuksestaan, ja uransa loppuvaiheessa sairastui. Olin katsomassa teatteri Jurkassa vuonna 2018 *Kikka Fan Club* -näytelmän, joka käsitteli Kikan uraa. Näytelmän käsikirjoittaja sekä dramaturgi Laura Gustafsson kertoi haastattelussaan, kuinka Kikka puhutteli häntä lapsuudessa kauneuden ja seksikyyden kautta. Nämä olivat oikeastaan vapautta ilmaista itseään (Gustafsson 2019). Kikan kautta pystyin antamaan itselleni luvan olla taiteilija, koska Kikkaa ei myöskään alussa pidetty minään muuna paitsi seksipommina. Tämä on yksi syistä, miksi valitsin Kikan yhdeksi taiteilijoistani. Hänen tapansa olla on iso inspiraatio minulle olla oma feminiininen itseni, käyttää huulipunaa ja olla hullunkurinen.

Media otti Kikan negatiivisesti vastaan, koska hänen tyylinsä oli pop-kulttuuriin sidottu. Suomessa vallitsee tuplastandardi: samaan aikaan pop-kulttuuri on luonut tietynlaisen imagon naiseudesta, mutta jos nainen alkaa jäljitellä sitä mallia liikaa, hänet lynkataan. Naisena on ollut vaikea tulla nähdyksi

KUVA 17. Itsetekemäni piirustus Kikasta.

persoonan tai lahjakkuuden kautta (Gustafsson 2019). Pohdin tätä kysymystä pitkään: voinko minä tehdä samoja asioita kuin Kikka, ja pääsen helpommalla, koska olen mies? Esimerkiksi jos pukeutuisin paljastavasti ja käyttäisin vähän meikkiä? Kikan hahmon kanssa pohdin feminiinisyyttä ja herkkyyttä, vaikka Kikan kappaleet ovat pikkutuhmia.

Vuonna 1997 *Leirintäalue*-sarjassa Kikka puhui kuitenkin kahdesta eri Kikasta. Julkisuuskuva on Kikan kiiltokuva ja koti-Kikka eli Kirsi on taas kotiäiti, ”tavallinen tyyppi muiden joukossa”. Haastattelussa hän puhuu suomalaisille kikkamainen musiikki tarkoittavan ”pilkettä silmäkulmassa” ja kuinka hän saa kuunnella kaksimielisyyksiä keikkabussissa. Kikka toteaa sen olevan ”luonnollista” (Leirintäalue 1997). Mielestäni haastattelun aikana Kikka vähättelee hänelle heitettyjen tuhmien vitsien määrää. Kuten aiemmassa kappaleessa puhuin Kusamasta (ks. 4.3. *Yayoi Kusama*), ei taiteilija voi kehittyä, jos hän ei vaihda taiteen tekemisen välinettään tai kehitä sisältöään. Ymmärrän, miksi Kikka ei halunnut laulaa koko elämänsä tuhmia lauluja, joiden takia hän sai kuulla vähättelyä. Minäkin halusin vaihtaa keramiikka- ja lasisuunnittelusta opiskelemaan tekstiiliä, mikä teki Rummukaisesta Kansalaistottelemattomuuden. Usein ihmiset sotkevat taiteilijan imagon ja identiteetin toisiinsa. He eivät tiedä puhuvatko he Kikasta vai Kirsistä.

Kikka tuli elämäni ensimmäinen kerran yläkoulussa. Hänen kappaleidensa kuunteleminen tuntui aluksi nololta. Löysin kuitenkin YouTube:n kautta hänen tuotantoaan kuten *Mä haluan viihdyttää, Sukkula Venukseen ja Kiihkeät Tuulet (remix)*. Kikkaa enemmän kuunnellessa tuli kuitenkin olo, että olin jonkun erittäin aidon äärellä. Puhuin luvussa Identiteetti ja taiteilijaidentiteetti, etten välttämättä haluaisi tavata idoleitani ja Kikkaa, olisin mielelläni mennyt hänen keikalleen ennen hänen menehtymistään. Hänen pikkutuhmat sanoitukset sekä hyväntuulisuus säteilivät YouTube-videoista.

Rakastan Kikan erilaisia pukeutumistyyliä, ja hänen kappaleensa ovat loistavia karaokebravoureita. Vaikka sisältö niissä on monitulkintaista, kuulee niistä herkän ja aidon äänen. Kikan feminiininen olemus on saanut minut rikkomaan maskuliinisuuden ja feminiinisyyden rajapintaa. Aina laulaessani Kikkaa karaokessa, tunnen itseni samalla vahvaksi ja herkäksi. Tulee olo, että Kikka olisi läsnä laulaessani.

Kun olen pohtinut idoliutta, on mieltänyt Kikan omaksi idolikseni. Hän oli laulaja, joka pukeutui villisti sekä oli ystävällinen kaikille faneilleen. Suomalainen media kuitenkin riepotteli Kikkaa, koska hän ei sopinut 1980-luvun roolimalleihin. Mielestäni Kikka oli Suomessa aikaansa edellä seksuaalisen vapautumisen sekä seksin normalisoinnissa. Kehollisuuden ja seksuaalisuuden ilmaiseminen eivät ole tabuja.

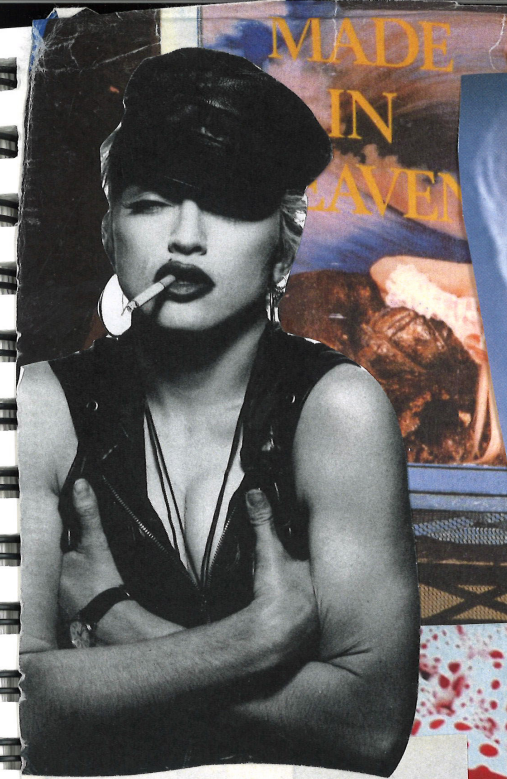

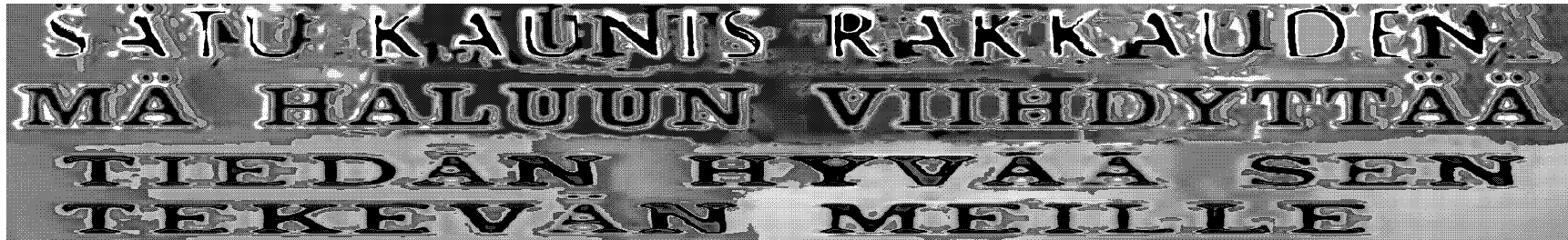
ALUUN VIDEOYTÄÄ

Eikoh Hosoe
讓我
忘我
細江英公攝影展

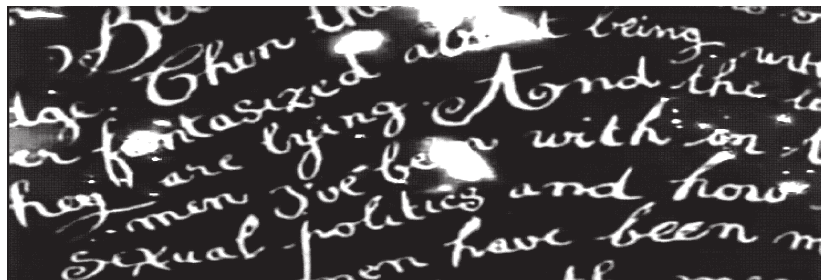
KUVA 18. Osa moodboardiani, keräsin erilaisia kuvia, joista pidin visuaalisesti. Tässä visuaalisessa taustatutkimuksessa näkyy vielä Ciccilina, joka karsiutui opinnäytteestä pois.

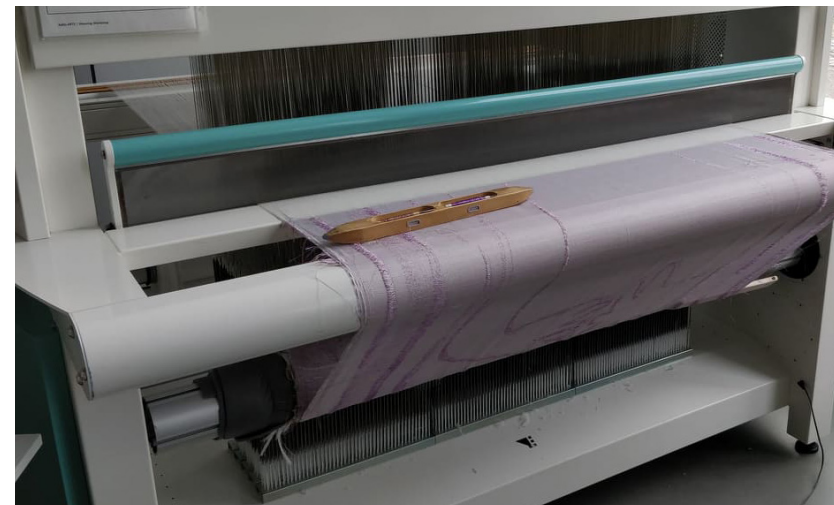

KUVA20. Yksi muokkaamani versio *Iskelmäälttäri I & II* -teoksista, jossa käytin Kikan kappaleiden nimiä.

Näytelmämonologi *Kikka Fan Club* oli liikuttava. Näytelmässä Kikkaa näyttelevä Pia Andersson sai Kikan näyttäytymään iloisena ja rohkeana artistina, mutta myös herkkänä ihmisenä, joka sai paljon negatiivista huomiota.

KUVA19. Kuvakaappaus Madonnan *Erotica*-musiikkivideota, joka toimi *Erotica*-teoksen innoittajana.

KUVA 21. Kude on sukkulassa oleva lankarulla ja loimi on valkoinen pystysuuntainen lankajärjestelmä, johon kudotaan kudelankaa.

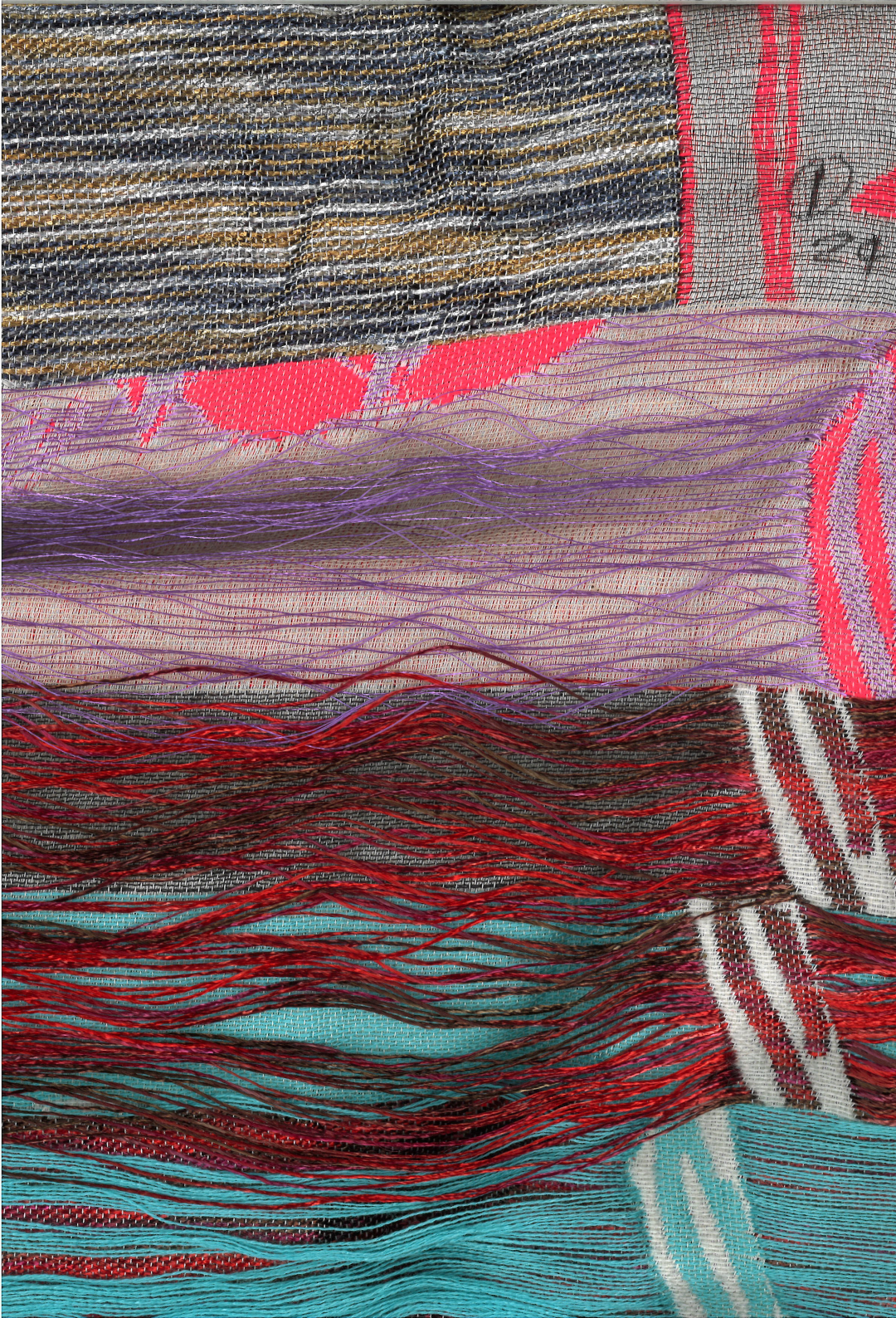
5 Taiteellisen produktion tekoprosessi

”Olen valinnut maailman vaikeimman uran ja olen varmaan vielä väärällä polullakin, kun en mennyt suoraan Nordiskaan Kokkolaan vuodeksi opettelemaan olemaan kuvataiteilija, vaan menin suoraan 20-vuotiaana taidekouluun ymmärtämättä siitä maailmasta yhtään mitään.”

Ote työpäiväkirjasta 25.6.2019

Esittelen tässä luvussa produktion lähtökohdat, luonnostelutekniikat, materiaalivalinnat ja -testaukset. Puin omaa luovaa prosessiani. Näyttelyn suunnittelu -alaluvussa puhun näyttelykokonaisuuden tekemisestä. Pohdin, millaisia ajatuksia teokseni herättivät minussa.

Näyttely- ja teoskokonaisuus edustaa Otto Kansalaistottelemattomuuden taiteilijaidentiteettiäni ja sen rakentumista. Toteutin Mortti Saarnian kanssa yhteistyössä taiteilijakuvasarjan, jotka toimivat vuorovaikutuksessa minun ja taiteilijoideni välillä. Pohdin minusta otetuissa, missä kohdissa taiteilija tulee enemmän esille kuin teos ja toisinpäin. Tulevatko teokset vai Kansalaistottelemattomuus ennen taiteilijaa?

5.1 Luonnostelu- ja materiaalityöskentely

Aloitin taiteellisen prosessin keräämällä kuvia visuaaliseen taustatutkimukseeni, *researchiin* (KUVA18). Luonnostelun maalaten ja piirtäen. Pidin luonnosteluprosessin nopeana. Pystyin sitä kautta vangitsemaan hetken tai tunteen, mikä katoaa pitkälle työstetyissä teoksista. Tein erilaisia versioita. Valitsin mielestäni parhaimmat, jonka jälkeen skannasin ja värierottelin luonnokset. Intuiitiivinen tekeminen sekä prosessin yllätyksellisyys ovat tärkeitä osia taiteellisessa työskentelyssäni, koska mielestäni ne tuovat työhön aidon tekemisen tunteen.

Eräissä teoksissa käytin muokattuja kuvakaappauksia, kuten Madonnan *Erotica*-musiikkivideosta (KUVA 19). *Iskelmäältätari I & II* -kokonaisuudessa muokkasin Kikan vanhojen esiintymistaltiointien kappaleotsikoita (KUVA 20). Muokkausten jälkeen kokeilin erilaisia väriyhdistelmiä. Niiden kautta testasin värien toimivuuden.

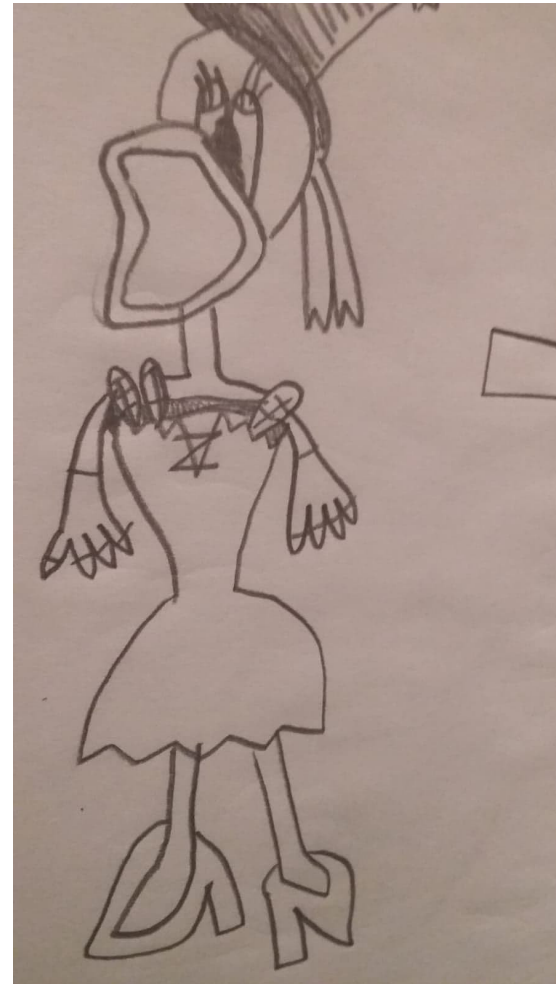
Valitsin kude- ja loimimateriaalit värien ja tunnun kautta. Kude tarkoittaa vaakatasossa kudottavaa lankaa. Loimi taas tarkoittaa pystysuuntaista lankajärjestelmää kangaspuissa (KUVA 21), johon kudelanka kudotaan. Liukuvärjätty punainen viskoosilanka (KUVA 22) oli ensimmäinen materiaalini. Valitsin sen, koska liukuvärjäys saa kudotun kankaan näyttämään maalauksellisuutta. Käytin myös paljon violettiä

KUVA 22. Erilaisia testaamisia kudontakoneella, josta löytyvät liukuvärjätty punainen ja violetti viskoosilanka, 24 tarkoittaa näytteen tiheyttä.

viskoosilankaa (KUVA 22) ja muita erikoislankoja, koska halusin teoksiin vahvaa ilmaisuja. Valkoinen Mohair -lanka oli myös tärkeä, koska se neutralisoi teosten värejä (KUVA 22). Mietin kudemateriaaleja pitkään. Loimilangat olivat taas vakioväritään valkoiset lukuun ottamatta TC1-kutomakoneen mustaa loimea. Teokseni eivät kuitenkaan ole käyttöön tarkoitettuja vaate- tai sisustustekstiilejä, vaan taidetekstiilejä tai ”pehmeitä maalauksia”. Loimi on kanvaasini, kudelangat maalini ja sidokset ovat siveltimeni, joilla ”maalaan” teokseni.

5.2 Luova Studio: Prosessi

”Mun piti miettiä, onko mun graduni muotoilua vai kuvataidetta. Laitoin sen olevan kuvataidetta. Tätä miettiessäni tajusin graduni ajattelutyylin menneen eteenpäin. Voin olla kuvataiteilija, joka käyttää opimiani muotoilun työkaluja hyväksyi omassa taitteen tekemisen prosessissa.” – Ote työpäiväkirjasta 14.11.2019

KUVA 23. Esimerkki porkkanakengistä löytyy lapsuuden piirustuksestani. KUVA: Maija Rummukainen

KUVA 25. Kudon näytteitä TC2-kutomakoneella. KUVA: Helmi Liikanen

Kudonta oli minulle tärkein vaihe. Kutoessa näen ja tunnen, miten materiaalit käyttäytyvät. Tein muistiinpanoja työprosessikirjaani. Ajatusprosessin merkinnät laajenivat eri vihkoihin. Mietin omaa tähänastista elinkaartani taitelijana: mitkä asiat ovat vaikuttaneet omaan taiteelliseen työskentelyyn? (KUVA 1) Jaoin elinkaaren lapsuuteen, nuoruuteen sekä aikuisuuteen. Lapsuudessa sana *”porkkanakengät”* nousi (KUVA 23) vahvaksi vaikuttajaksi. Eräs alakoululuokkalaiseni sanoi minulle, että piirrän aina jokaiseen piirustukseen *”porkkanakengät”*.

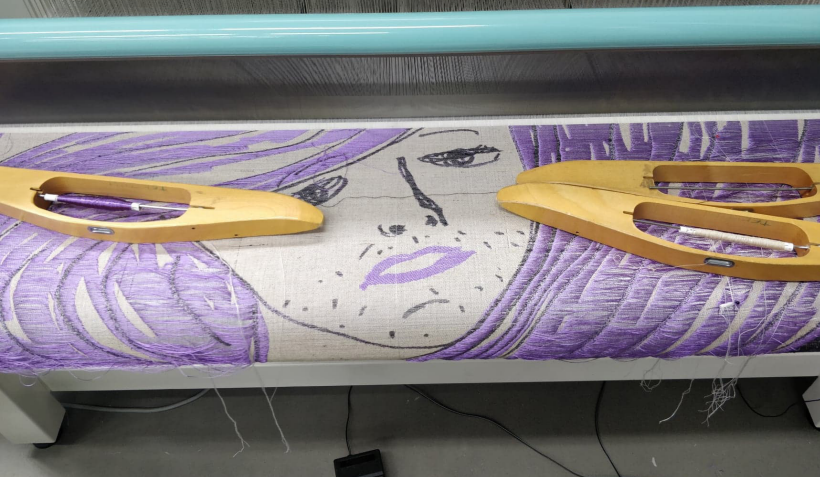
Toinen vaikuttava tekijä oli oma kaveripiirini, joka koostui tytöistä. Koin, että olisin tuntenut enemmän yhteenkuuluvuutta oman ikäisteni parissa, jos olisin syntynyt tytöksi. Tätä kautta syntyivät Taiteilijan Omake (KUVA 24) sekä Jossu-hahmo (KUVAT 2 ja 3). Olen aina ihaillut ja identifioitunut naisoletettuihin hahmoihin. Heidän kamppailunsa elämän kanssa tuntuvat samaistuttavammilta. Nuoruudessa taas musiikki oli merkittävä tekijä oman ilmaisuni löytämisessä. Aikuisuudessa taas läheisen menetys, jota käsittelen teoksessa opinnäytteeni produktiossa, on ollut suurin vaikuttaja.

Prosessipäiväkirjamerkinnät eivät näy teoksissani, mutta taiteilijaidentiteettiäni pohtiessa on oman taiteilijahistoriani käsittely merkittävä osa opinnäytettäni. Vaikka peilaan omaa työskentelyäni muiden taiteilijoiden kautta, on mielestäni tärkeää avata omaa polkuani ja nähdä miten se on muuttunut vuosien varrella.

KUVA 24. Taiteilijan omakuva -luonnos, joka on värieroteltu viiteen eri väriin.

KUVA 26. Taiteilijan Omakeuva
kutomista TC2-kutomakoneella.

KUVA 27. JOSSSSSUn ja
Yönkuningattaren näytteiden
kutomista teollisuuskoneella.

KUVAT 28 ja 29. Kaksi erilaista
versiota Yönkuningattaresta ja sen
värityksistä.

KUVA 30. Jossun kaksi eri versiota
leikataan erikseen.

KUVA 31. Teosten höyryttämistä.
Pöydällä versio Yönkuningattaresta,
joka ei ollut näyttelyssä.

KUVA 32. Päärmeiden ompelua äidin
kanssa.

Päätin opinnäytteessäni kutoa osan teollisuuskoneella sekä osan käsin TC2-kutomakoneella (KUVAT 25 ja 26). Pidän itse myös käsinkudottujen kädenjäljestä. Ne tuntuvat arvokkaammilta, koska käsinkutoessa tuntua sekä materiaaleja pystyy kuuntelemaan enemmän. Kudoin *Erotica*, *Iskelmäalttari I & II*, *Reflektio* ja *Taiteilijan Omakeuva* -teokset (KUVA 26) itse. Teollisuuskoneella kudoin *Kansalaistottelemattomuus?*, *Yönkuningatar* sekä *Kolme Pyhää Jossua* -teokset (KUVA 27). Teollisuuskoneella työskentely on erilaista, koska materiaalit ovat alisteisia koneelle. Toisaalta se mahdollisti esimerkiksi *Yönkuningatar*-työn lankajuoksut, koska minun olisi ollut lähes mahdotonta kutoa teosta itse lankajuoksujen takia. Käsittelen töiden sisältöä tarkemmin alaluvussa: Teosten sisällöt.

Teoksia testatessa kävin läpi erilaisia väriyhdistelmiä. *Kansalaistottelemattomuus?* -teoksessa pohdin tekstien mustaa ja turkoosia lankaa. Päädyin turkoosiin, koska teoksen tausta näytti vaaleammalta sitä kautta (KUVA14). Tein paljon väritestejä *Reflektio*-teokseen. *Yönkuningatar*-teokseen minulla oli kaksi suunnitelmaa. Tein taiteellisemman version, koska toinen versio näytti enemmän sisustuskankaalta kuin taideteokselta (KUVAT 28 ja 29).

Kun kaikki teokset olivat valmiita, aluksi leikkasin ne irti toisistaan (KUVA 30). Osan teoksista saumuroin, jotta ne eivät pääse purkautumaan. Jätin raakareunat *Erotica*- sekä

KUVA 33. Luonnostelin ennen valokuvauksia erilaisia asentoja, missä voisin olla.

KUVA 34. Otto Kansalaistottelemattomuus maassa, käytin kuvaa myös avajaiskutsuissa. KUVA: Mortti Saarnia

KUVA35. Otto
Kansalaistottelemattomuus
seisomassa jylhänä. KUVA: Mortti
Saarnia

Iskelmäalttari I & II -töihin, koska halusin niissä olevan rouhea reuna. Viimeistelin työt höyryttämällä ne (KUVA31). Töiden höyryttämisen jälkeen ompelin lähes jokaiseen työhön päärmeet äitini kanssa (KUVA32).

Valokuvaus näyttelyäni varten tapahtui 7.12.2019. Olin tehnyt luonnoksia valokuvia varten (KUVA 33). Päätin käyttää punaista haalariani kuvissa, koska koen sen vahvaksi osaksi Otto Kansalaistottelemattomuuden taiteilijaidentiteettiä. Otimme aluksi perinteisiä taiteilija ja teos -kuvia. Valokuvat olivat hyviä, mutta halusin valokuvien olevan konseptuaalisempia, kuten Madonnalla, Kikalla tai Kusamalla. Poseerasin joissain kuvissa seisomassa, maassa ja teosten takana (KUVAT 34-35 & 8). Minusta otettiin myös kuvia saparoiden kanssa (KUVA 36). Kuvasimme sekä punaisen että valkoisen taustan kanssa. Olin aiemmin päättänyt valokuvissa minun, taiteilijan, olevan pääosassa. Monet asiat ja osat kuitenkin vaihtuivat kuvaustilanteessa. Kuvia ottaessa minusta tuntui Otto Rummukaiselta, joka ei ole tottunut olemaan kuvattavana, vaikka siitä tykkääkin. Kuvia tulostaessa tajusin tässä olevan Otto Kansalaistottelemattomuus.

Teoskuvat halusin kuvata suoraan galleriatilassa. Kuvattavana oleminen tuntui hurjalta. Tajusin vasta kuvatessani, kuinka iso rooli taiteilijakuvilla on. Kuvat määrittävät, miten taitelijan otetaan vastaan ja tuleeko teos ennen taiteilijaa

KUVA 36. Otto Kansalaistottelemattomuus saparoilla. KUVA: Mortti Saarnia

KUVA 37. Ensimmäinen kuva, jonka julkaisin instagramissa. KUVA: Mortti Saarnia

vai toisinpäin. Huomasin myös alitajuntaisen inspiraation Kusaman valokuvateoksista sekä Madonnan *Confessions on a Dancefloor* -levyn promootiokuvista. Käytin kuvia instagram-sisällössäni sekä tulostin kaksi näyttelyäni varten (KUVA37). Valitsin kuvat, joista toinen on perinteinen taiteilijan muotokuva (KUVA 38), ja toisessa häivytin itseni *Reflektio*-kankaan taakse (KUVA 10).

KUVA 38.
Taiteilijamuotokuva, joka
tuli osaksi Kolme Pyhää
Jossua -teoskokonaisuutta.
KUVA: Mortti Saarnia

5.3 Näyttelyn suunnittelu

KUVA 39. Lokal+ -näyttelytila ulkoa katsottuna. KUVA: Mortti Saarnia

Näyttelyn suunnittelu alkoi tammikuussa 2019 (KUVAT 39-43). Lähetin aluksi sähköpostin Lokal-gallerian pitäjien kanssa. Sovimme, että voin pitää näyttelyn heidän Lokal+ -galleriatilassa. Päivämäärät varmistuivat kuitenkin vasta marraskuussa 2019. Pidin näyttelytilaa 10 päivää, josta yksi päivä oli varattu näyttelyn rakentamiselle, ja toinen avajaisille.

Olin pitänyt yhden näyttelyn ennen maisterityönäyttelyäni, mikä helpotti minua valmisteluissa. Näyttelyn ripustus syntyi kuitenkin vasta näyttelytilassa. Yliopistossa järjestelin töitä yhteen erilaisiin toimistotiloihin, mutta päätin lopulliset valintani vasta ripustuspäivänä.

Ennen näyttelyä maalasin seinät valkoiseksi, koska teokseni olivat liian värikkäistä ruskeaa seinää vasten. Raakareunaiset työt naulasin suoraan seinään, joka tuntui banaalilta ja ihanalta yhtä aikaa. Suuret työt ripustin seinälle metallitangoista. Reflektio-teoksen kanssa oli eniten ongelmia, koska se näytti aluksi verholta. Laitoin sen alapäärmeeeseen metallitangon, joka piti sen paikoillaan. Ystäväni toi Yönkuningatar-kasvin, joka sai olla koko näyttelyn ajan Yönkuningatar-teoksen alla. Valitsin kaksi kuvaa jacquardteoksieni rinnalle.

KUVA 40. Yönkuningatar ja Yönkuningatar-kasvi ja yleiskuva näyttelystä.

KUVA 41. Lähikuva Omakuvasta ja Iskelmäalttareista. KUVA: Mortti Saarnia

KUVA 42. Kolme Pyhää Jossua-
diptyykki

KUVA 43. Reflektio-diptyykki KUVA:
Mortti Saarnia

5.4 Teosten sisältö

Teosisisältöjen miettiminen on minulle intuitiivinen ja dynaaminen prosessi. Haluan teoksien avulla kertoa tarinan, johon ihmiset pystyvät samaistumaan. Viihde, herkkyyks ja inhimillisyys ovat teemoja, jotka usein toistuvat teosteni sisällöissä. Käsittelin *Analyysit* -luvussa, *Kansalaistottelemattomuus?* ja *Reflektiota* (KUVAT 41 & 43), joten sivuan näitä teoksia vain lyhyesti. *Iskelmäalttarit I & II* (KUVA 41) teosprosessin käsittelin jo Taiteilijoiden ja teosten suhde -alaluvussa (ks. 3.2 Taiteilijoiden ja teosten suhde)

Kokonaisuuden nimeksi tuli "*Haluun viihdyttää*" (KUVA 39) joka pohjautuu Kikan kappaleeseen "*Mä haluan viihdyttää*". Teokset pohjautuvat omiin kokemuksiini artisteista ja taiteilijoista. Iloiset karaokehetket, katharsikset sekä muistot ovat yhteissumma teoksista.

Kansalaistottelemattomuus? oli ensimmäinen tekemäni työ oppinnäytteeseeni ja myös kantaaottavin (KUVAT 12,44).

KUVA 44. Luonnos *Kansalaistottelemattomuus?* -teoksesta.

KUVA 45. Lähikuva *Kolme Pyhää Jossua* -teoksesta. KUVA: Mortti Saarnia

Kolme Pyhää Jossua (KUVAT 42 & 45) kertoo Jossun kolmesta puolesta. Hän on representaatio Otto Kansalaistottelemattomuudesta. Jossun kutomisessa etenin suoraviivaisesti. Minulla olivat Jossun sidoskokeilut valmiina samaan aikaan kuin *Kansalaistottelemattomuus?* -teoksen viimeinen version. Teoksesta tuli mielenkiintoinen, koska Jossujen toistaminen on mahdotonta, sillä väritykset vaihtuvat

sattumanvaraisesti. Sain aikaan teollisuuskoneella sen, mistä olin haaveillut: Pystyin kutomaan teollisesti työn, joka on periaatteessa mahdotonta toistaa. Valitsin työhön tummemmat värit, jotta se erottuisi värikkäiden teosten joukosta samalla rauhoittaen muuta teoskokonaisuutta. *Kolme Pyhää Jossua* viittaa alter egooni, joka sai alkunsa taiteen kandidaatin opinnäytetyössäni. Jossu on eräänlainen tapa käsitellä hankalia asioita tai tunteita. Jossua on elämäni visuaalinen narratiivi, joka representoi omaa tunne-elämääni ja päätöksiä, joissa olisin voinut toimia eri tavalla. Kolme Jossua viittaa Pyhään Kolminaisuuteen.

Yönkuningatar (KUVA 46) viittaa kaktukseen, jonka kukinnan alkaminen kestää vuosia. Minulla oli ollut pitkään ollut mielessä tehdä kukkakuosin opinnäytteeseeni. Valitsin kukaksi Yönkuningattaren kukinnan, koska kukka tuntui symboloivan minua itseäni. Opiskeluvuosieni alussa minua kutsuttiin *aavikon ruusuksi*, jota koen *Yönkuningattaren* kuvastavan. Se on myös viittaus Eija Kantolan samannimiseen iskelmäkappaleeseen. Luonnostelin kukan ilman taustaa, koska roikkuvat punaiset liukuvärjätyt viskoosilangat peittävät taustan. Työ näyttää siltä, kun se yhtä aikaa lakastuisi ja kukkisi.

KUVA 47. JOSSSSSU-teos, joka ei valitettavasti ollut osa näyttelykokonaisuutta. KUVA: Mortti Saarnia

Taiteilijan Omakuva (2019) kudoin TC2-koneella. Piirsin monta luonnosta aluksi itsestäni ja omakuvasta. Omakuvalla viittaa siihen, miten näen taiteilijaidentiteettini. Se on leikittelyä feminiinisuuden ja maskuliinisuuden välillä. Lapsena valitsin mieluummin feminiinisen kuin maskuliinisen hahmon videopeleissä. Kansalaistottelemattomuus-nimen kudoin työhön, koska se tuo työhön sukuseinävaatemaisten olemuksen. Tein monta luonnosta, joista päädyin lopulliseen versioon sen dramatiikan takia.

JOSSSSSU -teos (KUVA 47) on jatkumo taiteen kandidaatin opinnäytetyöstäni. Työ ei päätynyt esille näyttelyyn, koska se ei tuntunut istuvan näyttelyn lopulliseen kuva- ja värikokonaisuuteen. Halusin tehdä Jossusta ison, koska työn tarkoituksena on tuoda feminiinistä ja suurta energiaa. Vaihteleva tausta ja valkoinen Mohair-lanka Jossun päällä on kerros, joka estää katsojaa näkemästä Jossun sisälle.

Reflektiota käsittelin jo aiemmin *Esimerkkitaiteilijat*-alaluvussa (KUVAT 9 ja 43). Piirsin työhön luonnoksen, joista toisen kudoin valmiin teoksen lähes suoraan (KUVA 48). Tahdoin työn olevan kevyt, joten käytin siinä vaan yhtä kudejärjestelmää. Teoksen tärkein asia oli värit. Päädyin intuitiivisesti valitsemaan violetin viskoosi- sekä lurex -langan. Teoksen toinen osa on valokuva sarjasta, jonka kuvasimme Saarnian kanssa.

13.3.19

Erotica (KUVA 49) on osa kuvakaappausta Madonnan *Erotica*-musiikkivideosta (KUVA 19). Teoksessa viitataan Madonnan 1990-lukuun, joka on omasta mielestäni hänen kiinnostavin aikakautensa. Työ on kunnianosoitus Madonnalle ja teos, joka johdattaa näyttelyn tunnelmaan.

KUVA 49. *Erotica*-taideteos, joka on kudottu Madonnan *Erotica*-musiikkivideon innoittamana. KUVA: Mortti Saarnia

6 Päätelmät

Tässä luvussa tarkastelen tutkimustuloksiani. Reflektoin myös opinnäytteeni taiteellisen produktion minussa herättämiä tunteita. Käyn läpi tulevaisuuden näkymiäni taiteen ja suunnittelun kentällä sekä esittelen näyttelyvieraiden tulkintoja esillä olleesta kokonaisuudesta. Itsereflektio-osuudessa puran opinnäytetyötäni osiin niin sen taiteellisen kuin kirjallisen osuuden puolesta.

6.1 Itsereflektio

Teosten tekeminen, näyttelyn järjestäminen sekä tämän opinnäytteen kirjoittaminen ovat kaikki opettaneet minua hyväksymään oman taiteellisen prosessini. Olen oppinut näiden puolentoista vuoden aikana paljon itseilmaisusta, omasta ammatti-identiteetistäni ja tullut sinuiksi oman taiteilijuuteni kanssa.

Kikka, Kusama ja Madonna ovat kulkeneet samaa reittiä minun kanssani. Jokainen heistä on ollut kapinallinen, joka ei ole sopinut oman aikakautensa mittoihin. Samaistun heihin vahvasti, sillä heidän kautta olen oppinut myös paljon omasta identiteetistäni – niin Otto Rummukaisena kuin Kansalaistottelemattomuutena. Kikkakaan ei aina tiennyt, mitä Kikka tekisi ja Kirsi ei, koska hahmot olivat niin sulautuneet toisiinsa.

Opinnäyteprosessissani mielenkiintoisinta oli näyttelyn järjestäminen. Siinä, missä teosten tekeminen oli ihanaa, avajaiset olivat palkitsevin kokemus. En ollut pitänyt alusta loppuun itse rakennettua yksityisnäyttelyä aikaisemmin. Näyttelyn valvominen oli kaikesta uuvuttavuudestaan huolimatta myös kivaa. Oli mukava vastata vieraiden kysymyksiin, sillä vastausten keksiminen syvensi myös omaa näkökulmaani teoksiini.

6.2 Taiteellinen merkitys taiteen ja suunnittelun kentällä

Haluun viihdyttää -näyttely oli merkityksellinen itselleni. Suunnittelumaailmasta tulleen taiteen tekijänä opinnäytteen tekeminen herätti taiteellisen puoleni taas henkiin. Taiteilijaidentiteettejä on monenlaisia. Prosessin alkupäässä halusin tappaa sisäisen muotoilijaidentiteettini, koska koin olleeni lokeroituna tiettyyn muotiin vuosikausia – vai pelkästään verhoutunut taustaan? Enää en tarvitse instituutiota, ystävää tai kollegaa kertomaan, teenkö minä taidetta vai muotoilua.

Työni merkityksellisyys syntyy siitä, että haluan ihmisten pystyvän samaistumaan samoihin tunteisiin, joiden kanssa

olen pyöriskellyt koko opiskeluaikani. Saanko olla hauska, mutta samaan aikaan vakava, kun luon? Koen saaneeni luvan opinnäytteeni kautta tähän. Vaikka Kikkakin rakasti viihdyttää, minä rakastan saada katsojat ymmärtämään, ettei viihdyttäminen ole pelkkää hupia ja hauskuutta. Se on monikerroksellista, ja siihen on hyvä uppoutua.

Kuten identiteetti, taiteilijaidentiteetti on muuttuva osa ihmistä, ja se kasvaa osana taiteellista prosessia. Suunnittelukentällä toivon kehityksen avaavan uusia ovia kuvataiteen puolelle sekä toisinpäin. Muotoilutyössä mennään usein visuaalisuus ja käyttäjälähtöisyys edellä.

6.3 Tulevaisuuden näkymät

Asia, jota haluan jatkaa, on taiteen tekeminen.

Taiteilijaidentiteettien peilaaminen esimerkkitaiteilijoihin ja sen kautta oman taiteilijaidentiteetin etsiminen tuntui tärkeältä ja löysinkin sitä kautta monta uutta asiaa itsestäni. En kuitenkaan ole varma, haluanko tutkia identiteettejä lisää. Opinnäytteeni tarkoitus oli löytää työskentelytavat, joiden koen olevan erottamaton osa minua ja tekemistäni. Löysin paljon, mutta uskon, että aivan kaikkeen mahdolliseen ei taiteilijoideni avulla ole mahdollista päästä kiinni.

Näyttelyn kautta huomasin, että nykyaikaisessa tarvitaan enemmän tekstiili- ja materiaalipainotteisia teoksia. Ihmiset ovat vieraantuneet tekstiileistä, joten tuntuu tärkeältä jatkaa niiden tekemistä. Kudonta tuntuu sen muinaisen kerrostumisen kautta parhaiten sopivalta tekniikalta. Toivon pystyväni jatkamaan jacquardkudonnan parissa, koska sen avulla saa tehtyä isoa pintaa, mutta tulen varmasti tekemään myös muilla tekniikoilla teoksia.

6.4 Vierailijoiden näkemykset teoksista

Kukaan näyttelyvieraista ei sanonut teoksistani pahaa sanaa. Yleisön suosikki oli *Yönkuningatar*. Vieraat kuuntelivat mielellään, kun kerroin teoksista ja kertomukseni selvästi herättivät lisää kiinnostusta. Eräs vierailija sanoi *Yönkuningattaresta* tulevan mieleen *Crazy Rich Asians* -elokuvan juhlat, jossa juhlitaan vanhan kasvin kukintoa. *Kolme Pyhää Jossua* monet näkivät jugend- tai kalevalainspiroituneena työnä johtuen sen värimaailmasta ja pyöreistä muodoista. Eräs kertoi teoksen muistuttavan kuvittaja Joseph Alasen teoksia.

Omakuva-teoksen taas sanottiin näyttävän värimaailmansa puolesta 1980-luvun hiihtotakilta, monet pitivät siitäkin.

Ihmiset myös sanoivat teoksen näyttävän minulta, vaikka se ei ollut työn tarkoitus. Monet sanoivat senkin piirustustyylin olevan jugend-peräinen.

Myös tuoksut olivat erittäin voimakas osa näyttelyä. Näyttelyn avajaisissa sain paljon kukkia, jotka tuoksuivat koko näyttelyn ajan. Ne toivat myös uuden ulottuvuuden teoksiin ja haju tuntui muodostuvan osaksi näyttelyä.

Iskelmäältä I & II saivat vähintään huomiota, ja näin oletinkin. Monet pitivät siitä, että kyseiset teokset oli jätetty viimeistelemättömän näköisiksi muuten arvokkaassa kokonaisuudessa. Teoksissa olevat tekstit miellyttivät ihmisiä, koska niiden ei aluksi tajuttu olevan tekstejä.

Myös tekstiili materiaalina herätti paljon kiinnostusta ihmisissä. Monet halusivat tunnustella teoksia. Ihmiset onneksi kysyivät saako teoksiin koskea, mutta jos kyseessä olisivat olleet maalaukset, kukaan ei olisi koskenut niihin. Olen iloinen, että valitsin tekstiilin mediakseni, koska minusta se toi ihmiset paljon lähemmäksi teoksia kuin esimerkiksi akryyli- tai öljyvärimaalaukset.

Vaikka näyttely käsitteli viihdyttämistä herkkyyden sekä vahvuuden tasapainottelun kera, teoksiin tuli vierailijoiden ansiosta paljon uusia merkityksiä – esimerkiksi kristinusko, kansallisromantiikka ja sukupuoliroolien vahva kritisointi. Otto Kansalaistottelemattomuus piti tästä. Hän haluaa aina herättää teoksillaan epäsuorasti kysymyksiä yhteiskunnasta ja sosiaalisesta normistosta.

6.5 Lopuksi

Teosten tekeminen, näyttelyn järjestäminen sekä kirjallisen osuuden kirjoittaminen ovat kaikki opettaneet minua hyväksymään oman taiteellisen prosessini ja ottamaan itsestäni kaiken mahdollisen hyödyn irti. Työskentelyssäni identiteetti ja taiteilijaidentiteetti kohtaavat ja teos voi tulla ennen taiteilijaa, jos taiteilija niin haluaa. Lopulta taiteilija päättää itse omat sääntönsä, eikä niiden välttämättä tarvitse perustua mihinkään loogiseen ratkaisuun, kunhan tekee asioita intohimoisesti.

Taiteellisen produktion teoksien tekeminen ja näyttely olivat oppimisprosesseja. Kirjallisen osuuden tekeminen oli haastavaa, mutta myös tarpeellista teosprosessin peilaamista sekä sen käsittelyä, mitä olen ajatellut jokaisen työvaiheen takana. Vertaillessani kuvataiteilijoita itseäni tajusin taiteilijaidentiteetin koostuvan minuuteni useammasta puolesta. Tuleeko taiteilija ennen teosta? Se riippuu taiteilijasta, useimmiten omista teoksista puhuminen tuntuu olevan hyväksi taiteilijalle. Huomasin tämän valvoessani näyttelyä. Teosten pohjalta syntynyt puhe avasi uusia näkökulmia katsojille, mutta myös itselleni.

”Kuka minä olen?” – olen kuvataiteilija Otto
Kansalaistottelemattomuus, joka elää ja haluaa viihdyttää.

Lähdeluettelo

Tutkimuskirjallisuus:

Chang, Heewon (2008). *Autoethnography as method*. Walnut Creek (Calif.): Left Coast Press.

Hall, Stuart, Lehtonen, Mikko; Käättäjä & Herkman, Jukka; Kääntäjä (1999). *Identiteetti*. Tampere: Vastapaino.

Hoptman, Laura, Tatehata, Akira & Kultermann, Udo (2000). *Yayoi Kusama*. London: Phaidon.

Hoptman, Laura: *Yayoi Kusama: A Reckoning (2000)* Hoptman, Laura, Tatehata, Akira & Kultermann, Udo (toim.) 34-82 julkaisusta Yayoi Kusama. London: Phaidon

Huttunen, Matti (30.11.2018): *Itsensä epätodelliseksi ja vieraaksi tunteminen (depersonalisaatio)* | Duodecim Terveyskirjasto <https://www.terveyskirjasto.fi/terveyskirjasto/tk.koti?p_artikkeli=dlk00359> viitattu 27.2.2020

Hynynen, Päivi-Tuulikki (2008): *”Tämä tunne on suorastaan pelottavan voimakas”*. Ismo Alangon tähtikuva ja fanius kirjeiden kertomana julkaisusta Nikkunen, Kaarina (toim.) 95-117 *Fanikirja: Tutkimuksia nykykulttuurin fani-ilmiöistä*

Jyväskylän Yliopisto Koppa - *Narratiivinen analyysi* (2015 päivitetty 20.6.2015) <<https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/aineiston-analyysimenetelmat/narratiivinen-analyysi>> viitattu 27.2.2020

Levanto, Yrjänä (2005): *Romanttinen painajainen* julkaisusta Levanto, Yrjänä, Naukkarinen, Ossi & Vihma, Susann (toim.) 86-105 *Taiteistuminen* (Helsinki): Taideteollinen korkeakoulu

Kalha, Harri (2004 julkaistu 2006): *Pääton juttu... Á Propos Alvar Aalto* julkaisusta Koskinen, Taava (toim.) 376-386 *Kirjoituksia Neroudesta – Myytit, kultit, persoonat* Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Kanerva, Arla (2019) *Taiteen Musta Kirja: Miesten mielivallan historia, Suomalaisen Kirjallisuuden Seura*, Tallinna: Meediazone ÖÜ

Koskela, Hannu (2006) *Se on elämää ei sen enempää – Nerot vapauden ja vastuun ristiaallokossa* julkaisusta Koskinen, Taava

(toim.) 387-405 *Kirjoituksia Neroudesta – Myytit, kultit, persoonat*
Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura

Mäki, Teemu (30.9.2019): Suullinen tiedonanto

Palokangas, Teemu (2003): *Julkisen Palvelun Viihde. Uutisvuoto, Itse valtiaat ja Yleisradion asiaviihteen perinne*. Tiedotusopin Pro Gradu -tutkielma, Tampereen yliopisto

Peltomaa, Tuija (2017): Suullinen tiedonanto *Nykytaiteen historia* -luentosarjasta 2017

Rummukainen, Otto (2017) *Triptyykki Jossusta – tekstiilitaidetta etsimässä*, Taiteen kandidaatin opinnäytetyö

Saaranen-Kauppinen, Anita & Puusniekka, Anna. 2006. *KvaliMOTV - Menetelmäopetuksen tietovaranto* [verkkojulkaisu]. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietovarasto [ylläpitäjä ja tuottaja]. <https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_6_1_2.html> Viitattu 04.03.2020.

Shang, Danielle (9.8.2015) *"Yayoi Kusama, Narcissus Garden,"* Smarthistory, <<https://smarthistory.org/yayoi-kusama-narcissus-garden/>> Viitattu 27.2.2020

Siukonen, Jyrki (2011). *Vasara ja hiljaisuus: Lyhyt johdatus työkalujen filosofiaan*. [Helsinki]: Kuvataideakatemia.

Aineisto:

Artnet | Banksy (2020): <<http://www.artnet.com/artists/banksy/>> viitattu 4.3.2020

Suomen Mielenterveys ry MIELI (2020) | *Identiteetti – Kuka minä olen?* <<https://mieli.fi/fi/mielenterveys/itsetuntemus/identiteetti-kuka-min%C3%A4-olen>> viitattu 7.2.2020

Suomisanakirja.fi | *Populaarikulttuuri* (2020) <<https://www.suomisanakirja.fi/populaarikulttuuri>> viitattu 4.3.2020

Suomisanakirja.fi (2020) *Subjekti* <<https://www.suomisanakirja.fi/subjekti>> viitattu 4.3.2020

Särestöniemi-museon verkkosivut (2019) <<https://www.sarestoniemimuseo.com/>> viitattu 4.3.2020

Tate | Art Term | *Readymade* (2020) <<https://www.tate.org.uk/art/art-terms/r/readymade>> Viitattu 4.3.2020

TEPA-Termipankki - Erikoisalojen sanastojen ja sanakirjojen kokoelma
- Sanastokeskus TSK (2019) *inspiraatio* <<http://www.tsk.fi/tepa/fi/haku/inspiraatio>> viitattu 19.2.2020

Haastattelut:

Arkistovieraana-haastattelu: Laura Gustafsson T: Yle Areena (Yle Teema | Fem), Marko Gustaffson Lisätty: 15.3.2018 (E: 15.3.2018 22.56) <<https://areena.yle.fi/1-4288560>> Viitattu 27.2.2020

Leirintäalue: *Kikka jäi roolinsa vangiksi* <<https://areena.yle.fi/1-50149890>> T: YLE AREENA Lisätty: 4.7.2014 (1997) Viitattu 27.2.2020

Sabatti: *Iskelmälaulajan maailma: Kikka, Irwin Goodman ja Pasi Kaunisto* T: YLE AREENA (MTV2) /Tapani Ripatti ja Anu Panula Lisätty: 10.9.2013 (18.3.1990) <<https://areena.yle.fi/1-50165782>> Viitattu 27.2.2020

Tatehate, Akira & Tomii, Reiko; käänntäjä (2000): *Interview: Akira Tatehata in conversation with Kusama*. Julkaisusta Hoptman, Laura, Tatehata, Akira & Kultermann, Udo (toim.) 8-31 *Yayoi Kusama*. London: Phaidon

Sanoma- ja aikakausjulkaisut:

Arjanne, Iiris Ippi (05.07.2019) *Valokuvaaja käskee vain parikymppistä Kikkaa laihduttamaan 20 kiloa – ”Kikka ymmärsi heti, että näin pitää tehdä, jos haluaa tähdeksi”* (05.07.2019) YLE: Radio Suomi <<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2019/07/05/valokuvaaja-kaski-vain-parikymppista-kikka-laihduuttamaan-20-kiloa-kikka>> viitattu 19.2.2020

Berger, Arion (26.11.1992) *Album Reviews: Erotica*, Rolling Stone -musiikkijulkaisu <<https://www.rollingstone.com/music/music-album-reviews/erotica-186842/>> viitattu 28.2.2020

Berner, Anna-Sofia: (3.12.2015 11:58, Päivitetty 3.12.2015 16:45) Helsingin Sanomat NYT-liite *Tätä Kikka oli oikeasti: radikaali kapinallinen, iloisen seksin sanansaattaja ja edellä aikaansa* <<https://www.hs.fi/nyt/art-2000002870413.html>> viitattu 27.2.2020

Gustaffson, Marko (JULKAISTU 15.03.2018 - 12:36. PÄIVITETTY 19.06.2019 - 15:32) T: YLE TEEMA: *Kikka uskalsi olla ronskisti seksikäs – ja sai maksaa siitä* <<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2018/03/15/kikka-uskalsi-olla-ronskisti-seksikas-ja-sai-maksaa-siita>> viitattu 4.3.2020

Erlewine, Stephen Thomas (2019). *Madonna Biography*. AllMusic.
< <https://www.allmusic.com/artist/madonna-mn0000237205/biography>>. Viitattu 27.2.2020

Leppänen, Mikko (16.5.2019) *Jeff Koonsin Rabbit-veistos huutokaupattiin runsaalla 91 miljoonalla dollarilla – maailman kallein elävän taiteilijan teos*
<<https://yle.fi/uutiset/3-10785874>> Viitattu 4.3.2020

Matilainen, Ville: *Mä haluun viihdyttää – Seksikäs, kaunis ja ennen kaikkea rohkea Kikka* (27.06.2019 - 10:32. Päivitetty 26.08.2019 - 12:14) <<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2019/06/27/seksikas-kaunis-ja-ennen-kaikkea-rohkea-kikka>> viitattu 19.2.2020

Rich, Joshua (November 20, 1998). *“Justify My Love” was too raunchy in 1990* < <https://ew.com/article/1998/11/20/justify-my-love-was-too-raunchy-1990/>> Viitattu 27.2.2020

Siirainen, Janne (31.10.2013) *“Ei kauniimpaa voi todella tietää” – eli tarina siitä, kuinka työstä nimeltä Kikka tuli tähti* <<http://www.nrgm.fi/artikkelit/ei-kauniimpaa-voi-todella-tietaa-eli-tarina-siita-kuinka-tytosta-nimelta-kikka-tuli-tahti/>> Viitattu 27.2.2020

Sirén, Vesa (19.5.2019 14:41) Helsingin Sanomat *Kommentti: Mitä ihmettä tapahtui Madonnalle Euroviisuissa? Hirvittävä epävire vei huomiot Palestiinan lipun esittelyltä ja näppärältä Tšaikovski-lainalta*
viitattu 1.3.2020

Videotallinnit:

Mä haluun viihdyttää -musiikkivideo, Kikka, O: Konttinen, Jouko < <https://www.youtube.com/watch?v=oRRCNYibhnU>> kesto 3:32 min
Lisätty: 4.11.2013 (1989) viitattu 29.2.2020

Erotica -musiikkivideo, Madonna O: Baron, Fabien
< <https://www.youtube.com/watch?v=WyhdvRWEWRw>> kesto 5:13 min
Lisätty: 27.10.2009 (1992) viitattu 29.2.2020

Taideteokset:

Kusama, Yayoi: *Narcissus Garden* (1966, 1500 peilipinnoitettua muovipalloa) Hoptman, Laura Tatehata, Akira & Kultermann, Udo (2000). *Yayoi Kusama*. London: Phaidon, s. 22-23, 63.

Duchamp, Marchell: *Suihkulähde* (1917, jäljennös 1964): Posliini

Kuvalähteet:

Jos kuvalähdettä ei ole mainittu, on kuva minun ottamani.
Luonnoksista jokainen on minun tekemä.

Etukannen teksti: Otto Rummukainen
Kannet: Mortti Saarnia
Taitto: Pia Laulainen

KUVAT 4,7-10,12,15,35-39,41,43,-45,46-50 Saarnia, Mortti (2019-2020)
KUVA 25, Liikanen, Helmi (2019)
KUVA 23, Rummukainen, Maija (2020)

Jokainen internetlähde on tarkastettu 8.3.2020

Liitteet

Haluun viihdyttää Otto Kansalaistottelemattomuus, 24.-31.1.2020

"Haluun viihdyttää" on kokonaisuus, jossa Otto Kansalaistottelemattomuus etsii omaa taiteilijaidentiteettiään. Nimi on viittaus laulaja Kikan samannimiseen kappaleeseen. Kuten ikivihreän kappaleen, tämän näyttelynkin tarkoitus on viihdyttää.

Teoksissaan Kansalaistottelemattomuus käy läpi herkkyyden, feminiinisyyden sekä maskuliinisuuden teemoja. Teoksissa esiintyy fiktiivinen Jossu-hahmo, jonka kautta Kansalaistottelemattomuus reflektoi ympäröivää maailmaamme. Populaarikulttuuristen viittausten lisäksi hän käsittelee yhteiskunnallisia ja vaikeita aiheita, kuten menetystä ja herkkyyttä.

Otto Kansalaistottelemattomuus (1993, Jyväskylä) haluaa jokaisen katsojan pystyvän samaistumaan hänen taiteeseensa – eri tavoin, eri tasoilla. Kansalaistottelemattomuutta kiinnostavat populaarikulttuurin ja yhteiskunnallisen vaikuttavuuden summa. Tällä hetkellä Kansalaistottelemattomuus työskentelee pehmeiden materiaalien kanssa erityisesti kutoen. Tuon muinaisen tekniikan kerrostuneet merkitykset yhtäältä liittävät Kansalaistottelemattomuuden pitkään jatkumoon ja toisaalta pakottavat hänet pohtimaan teostensa merkityksiä ja sanomaa.

Tapahtumaa sponsoroi Long Kyrö Distillery, Takatalo & Tompuri Brewery ja Tarquinia.
Tapahtumaa on tukenut Aalto-yliopiston Muotoilun laitos ja Aalto ARTS

I want to entertain

By Otto Kansalaistottelemattomuus

24.-31.1.2020

I want to entertain is an ensemble of Kansalaistottelemattomuus' artistic path and identity. The name is a reference to the lyrics from a famous Finnish pop song 'Mä Haluun Viihdyttää' by a Finnish 80's & 90's artist Kikka. *I want to entertain* is a study of Kansalaistottelemattomuus' own views and ideas behind the curtain.

The pieces presented can be seen as an entertainment, and they are inspired by different characters from both popular culture but also the art world. Yet, they concurrently reflect the artist's own path of becoming an artist.

Kansalaistottelemattomuus approaches themes of femininity, masculinity and sensitivity. *I want to entertain* is manifesting the artist's idea of dealing with tough entities and humane struggles through popular culture.

Otto Kansalaistottelemattomuus (1993, Jyväskylä) is a visual artist. He wishes everyone to find a relatable element in his works. Kansalaistottelemattomuus is interested in collision between popular culture and society. He is currently working mainly with soft materials and creating woven art tapestries.

Kansalaistottelemattomuus is especially interested in weaving as an ancient technique, where the starting process and finishing the object are intertwined. Weaving as a technique demands the artist to reconcile the definitions of his artworks. Kansalaistottelemattomuus has created a fictional character named Jossu, who is presented in many of his works. With Jossu it is easier for the artist to reflect the society through another identity.

Event is sponsored by Long Kyrö Distillery, Takatalo & Tompuri Brewery and Tarquinia
Event is supported by Aalto University Department of Design and Aalto ARTS

Haluan vähäyttä

Otto Kansalaistietelemättömyys

